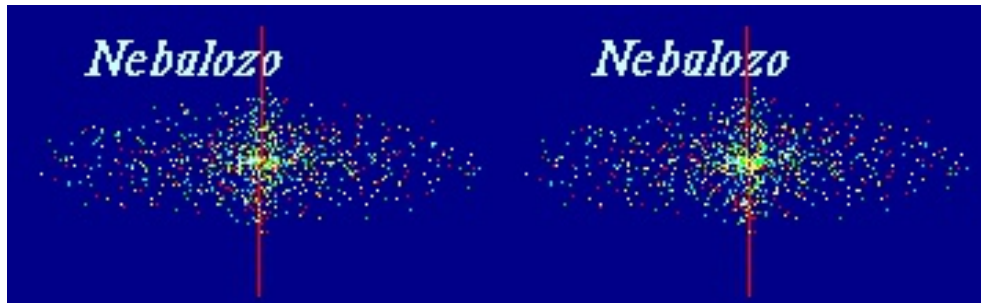

Nemezo 断罪への航海

Simatani Takesi 2003, 2018 Kopiu Libere
複製はご自由に

ネメシス、復讐の女神。白鳥に変身したゼウスと交わり、ヘレネとディオスクロイ(双子神カストルとポリデウケス)を産んだ。

別の神話は、彼らを産んだのはレダという。私はレダ。そしてネメシスは、はるか昔に世界の半分を滅ぼし、逃亡した犯罪者たちの世界。

彼らを断罪するために私はネメシスに転送される。

Nemezo: La diino de venĝo. Ŝin amis Zeŭso en formo de cigno. Ŝi naskis Helenan kaj Dioskurojn (la ĝemelajn diojn Kastoron kaj Polukson).

Alia legendo diras, ke ilin naskis Leda. Mi estas Leda. Kaj Nemezo estas la Mondo de la krimuloj, kiuj antaŭ longa tempo pereigis duonon de la mondo.

Por puni ilin oni transsendos min al Nemezo.

- 0: はじめに prologo
- 1: 帝国 imperio
- 2: コウモリ vesperto
- 3: 風見鳥 ventokoko
- 4: 闇の中の光 lumo en tenebro
- 5: 夢魔 inkubo
- 6: 委員会 komitato
- 7: 龍 drako
- 8: 唇 lipoj
- 9: 柞(ははそ) kverko
- 10: 風車小屋 ventomuelejo
- 11: ポスト poŝto
- 12: 鉛筆 krajono
- 13: 枯葉 *velkintaj folioj*
- 14: 猿 *simio*
- 15: 光堂 *orkapelo*
- 16: 魔法 *sorĉo*
- 17: 城 *kastelo*

- 18: 階梯 *ŝtupoj*
- 19: 悔恨 *rimorso*
- 20: 提灯 *paper-lanternoj*
- 21: 団子 *pasto-buloj*
- 22: 朝礼台 *estrado*
- 23: 自転車 bicikloj
- 24: 容積 ampleksoj
- 25: バベル Babelo
- 26: 凍結 fridigo
- 27: フラーレン fullereno
- 28: 星雲 nebulozo
- 29: 山荘 vilao
- 30: 待った! Momenton!
- 31: 螺旋 heliko
- 32: メビウスの輪 *mobiusa strio*
- 33: コヤシ kokoso
- 34: そのあと epilogo

13: 枯葉 *velkintaj folioj*

「い、痛い! 私のヒゲを引っ張るな!」

“Aj, dolore! Ne tiru miajn palpilojn!”

「暴れるんじゃないわよ! お、落ちる、落ちる〜」

“Ne movu vin! Ho, mi falos! Mi faaaaaaaalooooooooooooos!!!!!!”

柞(ははそ)の木の上で立ち往生して、弥勒共同体にも戻れなくなったアスカは、龍に変身したハクの背中にしがみついて地面に降ろしてもらうことになった。

De la supro de la Kverko Asuka ne povis reiri al la Komunumo Miroku. Ŝi tial devis rajdi sur Haku en formo de drako kaj flugi teren.

二人は、ワー、キヤーと騒ぎながら、枯葉と共に降りて行く。その側を白蛇になったヒカリも柞の枝を静かに伝い降りて行く。蛇に変身している間は声も出せないし表情もない。

Kun bruego kaj velkintaj folioj ili desupris. Apud ili ankaŭ Hikari transiris suben de branĉo al branĉo de la Kverko. En formo de blanka serpento ŝi ne parolas nek havis ian ajn esprimon.

だから、どれほどヒカリが、アスカとハクの大騒ぎを滑稽に思ったとしても、笑うことは…

Kiel ajn komika estis la bruego de Asuka kaj Haku, ŝi ne havis rimedon por ridi pri ili...

いや、よく見ると、蛇の白い横腹が、ピクピクと震えているようであった」

Ne, tio ne estis vera, ĉar ŝiaj ventroj tremis konvulsie.

△▽▲▼▲▽△

△▽▲▼▲▽△

「えらい騒ぎやな、アスカ。元気にしとったか」

“Kia skandalo, Asuka! Ĉu vi fartas bone?”

柞の樹の下で彼女を待っていたのは、いちばん見られたくないヤツだった。

Sub la Kverko ŝin atendis tiu, kiun ŝi plej entuziasme volus eviti renkonti.

「元気に決まってるじゃない。アンタが帝国に夜逃げしてせいせいしてたのにまた舞い戻ったのね。ヒカリのオッパイが恋しいというわけね」

“Bone, kompreneble! Ĉio iris glate, post kiam vi forkuris al la Imperio. Vi tamen revenis kaj petis indulgon de Hikari!”

トウジは、アスカの挑発を軽く受け流した。

Toozi tamen indulgis la provokon

「ほうそうか。それはええこっちゃ…レダも途中までいっしょに戻ったんやが、弥勒の方に行ったみたいやな？」

「レダ？ レイのことね。ケンスケもよ。あの二人だけは大人だから、帝国の子供たちを取り仕切っているわ。でもアタシが戻らないと…困ったわね」

「ミズホもいるし、ま、辞任は撤回してもらって…アスカは昨日まで寝ていたんだから、別に帰らなくても困らないんじゃない？」

「ヒカリ、アンタだけは親友だと思っていたけど、真剣に付き合い方を考え直した方がいいみたいね」

「アスカが戻って役に立つかどうかは知らんけど、あそこに子供が六千人も居られんわな。半分は引き取らな」

「トウジ、話を聞いていたの？」

ヒカリの声に、トウジは彼女の隠された怯えを見た。そう、彼が彼女に別れを告げて帝国に旅立ったあの頃は、この世界はまだ代替世界ではなかったし、ヒカリも人外に変身することはなかった。

「ヒカリとハクはんが何ゆうとるか、聞こえんのに、アスカの声は、それはもうグワングワン鳴り響いたわ。ぐっすり寝とったのに飛び起きたわ」

ヒカリは、白蛇になった姿を見られなかったと、胸をなで下ろした。

「わ、悪かったわね。うるさくて」

アスカもさりげなく話を合わせた。

「うるさい方がアスカらしいわ。とにかく自由に行き来でけんの不便やな…これで…どうや？」

トウジが柞の幹に手をかざすと、キラキラと輝

de Asuka.

“Ĉu vere? Mi ĝojas pro tio... Ankaŭ Leda revenis kun mi. Ŝi tamen iris al Miroku, ĉu ne?”

“Leda? Certe temas pri Rei. Ankaŭ Kensuke. Nur ili du estas maturaj kaj nun gvidas la infanojn. Ĉagrenos ili, se mi ne reiros... Kion mi faru?”

“Ankaŭ Mizuho zorgos pri ili. Ŝi devos rezigni ekŝiĝi... Ĉar ĝis hieraŭ vi dormadis, via manko certe ne ĝenos ilin, ĉu ne?”

“Hikari, ĝis nun mi kredis, ke vi ja estas mia amikino. Sed mi devus serioze pensi pri nia rilato.”

“Kvankam mi ne scias, ĉu vi estas necesa aŭ ne, ses miloj da infanoj estas tro! Almenaŭ duono venu al ni!”

“Toozi, ĉu vi aŭdis nian parolon?”

En la voĉo de Hikari, Toozi aŭdis kaŝitan timon. Jes, ja! Kiam li adiaŭdis ŝin kaj foriris al la Imperio, ĉi tie ankoraŭ ne estis Alternativa Mondo, nek ŝanĝi sin besto scipovis Hikari.

“Mi ne aŭdis, kion parolas Hikari kaj Haku. Sed la krioj de Asuka tondris ĉie en la ĉirkaŭaĵo! La bruego min vekis el profunda dormo.”

Hikari trankviliĝis aŭdinte, ke Toozi ne vidis ŝin en la formo de blanka serpento.

“Ba, mi pardonpetu pro la bruo?”

Asuka kaŝe subtenis lian mensogon.

“En ordo, ke bruas Asuka! Cetere estus ĝene, ke oni ne povas libere iri kaj veni... Jen tio... Ĉu tio plaĉis al vi?”

La manon Toozi levis al la trunko

く火の粉が舞った。光が消えた後には、立派な浮き彫りを施された巨大な木製の扉が現われた。

「それは、何の魔法だ」

ヒゲを痙攣させながら草むらに伏せていたハクが、まだ龍のままの顔を上げて詰問した。

「ただの扉や。弥勒共同体につながっとるけどな。大きなお世話ぢゅうなら、消してしまうけど、どうする?」

「いいえ、そのままにして。アンタにしては気が利いているわ」

△▽▲▼▲▽△

「さすがはアスカだな」

城壁の内側に突然出現した城門に感動したケンスケは、子供たちが走り回る中、レダとミズ木に蘊蓄を傾けていた。

「この文様はシナイ半島のものを模しているね。この弥勒城がドイツのライン川沿いの古い城を模しているのに合わない、と考えるのが普通かもしれないが、しかし実際に、石の城壁の中に、この木の扉をはめ込んでみると、不思議な魅力を発揮していると思わないか。アスカが自分で天才だ天才だ、というのは鼻に付くが、美学において人並みでない才能を持っていることは認めざるを…」

「…違うと思う」

「何を言うんだ、レイ、この洗練された趣味の良さが理解できないと…」

「…これはアスカのにおいがしない。それから、私はレイでなく、レダよ」

「レダ、だね。ごめん。で、アスカでなければ誰が、こんな大掛かりな魔法を使えるというんだ」

「…魔法ではなく、仮想世界管理システムに介入したのよ。たぶん、やったのは技師のペト

de la Kverko. Naskiĝis fajreroj. Kiam la brilo malaperis, tie aperis giganta ligna pordo kun belaj reliefoj.

“Kia magio ĝi estas?”

De sur herbejo nur la kapon levis kaj demandis Haku, kiu kuŝis kun antenoj konvulsiantaj.

“Ordinara pordo, kvankam ĝi fermiĝos al la Komunumo Miroku. Se ĝi ne plaĉis al vi, mi forviŝos ĝin.”

“Jes, ĝi plaĉis! La pordo restu ĉi tie. Tre bone vi kreis ĝin!”

△▽▲▼▲▽△

“Kiel sprita estas Asuka!”

Kensuke estis kortuŝita de pordego aperinta ĉe interna flanko de la remparo. En infanoj li lekciis al Leda kaj Mizuho:

“Ĉi tiuj reliefoj imitas tiujn de Sinajo. Oni eble pensas, ke tio ne decas al la Kastelo Majtrejo, kiu imitas ĉeRejnajn malnovajn kastelojn. Sed vidu! la ligna pordego metita en la ŝtona remparo havas mirindan ĉarmon, ĉu ne? Kvankam mi ne ŝatas, ke Asuka nomas sin men genio, mi devas konsenti, ke la naturo certe donis al ŝi eksterordinaran talentoj en beletro…”

“…Vi eraras.”

“Kion vi diras, Rei! Ĉu vi ne povas kompreni la rafinitan guston de…”

“…Ĉi tio ne havas aromon de Asuka. Cetere, mi ne estas Rei, sed Leda.”

“Leda vi estas. Pardonu. Kiu krom Asuka tamen povus realigi tian grandiozan magion?”

“…Ne magio, sed interveno al Sistemo de Virtuala Mondo. Verŝajne

□」

魔法でないことは、皆知っているんだよ。システムの話はやめてほしいな。

「ペトロ? ああ、トウジの事か。この代替世界に戻った以上、彼のことは再びトウジと呼んだ方がいいんじゃないか」

「…彼をトウジと呼ぶのは、あなたの勝手。でも、五百年も経ったの。もはや同じトウジではないわ」

「俺は同じだけだな」

ケンスケは、彼とレダの話を不安そうに聞いていたミズホを横目で見た。そう五百年経っても同じなんだよ。なんにも解決しちやいない。

「わ、私もです。ケンスケ様との愛は不滅です!」

ミズホは彼の言葉を、逆の意味に取ったようだ。大勢の子供が見ているというのに、かまわずピッタリとケンスケの腕にしがみついた。

「…とにかく門を開くわ。危険だから子供たちをさがらせて」

(続く)

tion faris Petro, la inĝeniero.”

Ĉiu scias, ke tio ne povas esti magio. Ne decas paroli pri la Sistemo.

“Petro? Ha, vi parolas pri Toozi. Ni jam revenis al la Mondo Alternativa. Ni do denove nomu lin Toozi, ĉu ne?”

“...Nomu lin Toozi, se tio plaĉas al vi. Vi tamen sciis, pasis kvincent jaroj. Jam ne plu sama Toozi li estas.”

“Sed, mi restas tute sama.”

Kensuke vidis Mizuho, kiu mal-trankvile aŭskultis la parolojn de Leda kaj li. Jes, tute sama mi ja estas! Neniu problemoj estis solvita!

“Ankaŭ mi restas sama. Eterna estas la amo de Kensuke kaj mi!”

Certe Mizuho komprenis lin en la mala enhavo. Spite al la okuloj de la infanoj ŝi kroĉis al la brako de amata Kensuke.

“...Nun mi malfermos la pordon. Foriru la infanoj, ĉar povas esti danĝere.”
(daŭrigota)

14: 猿 *simio*

男と女が言い争う声が、大きな緑の家の外に立っている私の耳にも、聞こえていた。

言い争う声は、やがて、女の泣き声に変わって、男の声は聞こえなくなった。玄関のドアが開いて、男が飛び出てきた。私の横を擦り抜けて、青い髪の女が男の前に立ち塞がった。

「…シンちゃん」

「レイ、どいてくれ」

「アスカは悪くない。あれは私が言い出したの。だから…」

男は女と眼を合わせるのを避けるように、うつむいたままで、ささやいた。

「君も同罪だということは認めてあげるよ。なんにも気づかなかったボクも、無罪では、あり得ない…でも、ボクは、もうアスカと暮らすことはできない」

「ねえ、シンジさん、私は何も知らないけど、よく話し合った方が…」

彼は私の声に反応するように顔をあげた。彼の眼を見て私は震え上がった。彼は何も知らないのだ。落ち着け！

「すみません。あなたには、かわりのないことです。今までお世話になりました。でも、ボクはこの家から出て行きます。もうお目にかかれません」

彼はレイと私を押し分けると、芝生の中の小

Ekster la verda granda domo mi staris kaj aŭdadis la internan kverelon inter virino kaj viro. Baldaŭ la kverelo transiris al plorado de la virino dum la viro jam silentis. Baldaŭ malfermiĝis la pordo kaj elkuris la viro. De malantaŭ mi elsaltis virino kun bluaj haroj. Ŝi provis haltigi lin.

“…Sinzi!”

“Rei, lasu min foriri!”

“Ne kulpas Asuka! Mi instigis ĉion, kaj ŝi ne…”

La viro mallevis la rigardon por eviti vidi ŝin kaj flustris.

“Vian komplikecon mi povus volonte konsenti. Senkulpa estus nek mi, kiu malatentis ĉion… Mi tamen jam ne plu povos vivi kun Asuka.”

“Hej, Sinzi, kvankam mi scias pri kio temas, vi povus paroli kun…”

Al miaj vortoj li levis la rigardon. Liaj okuloj teruris min. Nenion li povus scii! Estu trankvila!

“Pardonu, sed tio ne estas via afero. Elkore mi dankas viajn ĝisnunajn multajn komplezojn. Sed mi foriros for de la domo kaj neniam revidos vin.”

Li deŝovis. Rei kaj min. Pado en

道をたどって、出て行った。レイは男の後を追おうとした。

「ついで来ないでくださいレイさん。ボクはあなたの顔も、見たくない」

それは、彼とレイの関係を考えれば、ひどく冷たい言葉だった。彼女の顔が、血の気を失った。

男は女にかまわず、歩み去った。女は呆然と立ちすくんでいたが、やがて気を取り直すと、男が去った道を走って追いかけていった。

しばらくの間、私は震えが止まらなかった。この身体は敏感過ぎる。罪の意識など持つ必要はないのだ。これはすべて必要なことだったのだ。

仮想人格とはいえ、人間の心を持った存在を猿回しの猿のように操り、人類の忘れ形見である彼らに、いくたびも危機を乗り越えさせてきたのは私ではないか。

玄関のドアを開けると、予想どおり、血のにおいが立ちこめていた。

誰だったろうか『血のにおいは嫌い』と言いながら、自分の眼の届かないところでは虐殺を続けた独裁者は。

あの冷血漢は、私自身だったのだろうか。あまりにも多くの、様々な人物を演じ続けたせいか、誰が誰だったのか自分でもはっきりしないのだ。

居間に入ると、女が手首から血を流して横たわっていた。私が側に立つと彼女は眼を開けた。

「ランちゃん？」

「シンジさんが殴ったのね？」

彼女の美しかった眼のまわりに、今は醜いアザができていた。

gazono kundukis lin al la vojo. Rei volis lin postkuri.

“Ne sekvu min, Fraŭlino Rei. Nek vin, komprenu, mi volas vidi plu!”

La vortoj estis tro malvarmaj al Rei, kiu estis tiel intima al li. Ŝia vizaĝo fenomene paliĝis.

La viro foriris postlasinte ŝin. Al li gapis la virino. Poste ŝi sukcesis rekuraĝigi sin kaj forkuris la vojon, laŭ kiu marŝis la viro.

Dum iom da tempo tremis al mi la korpo. Tro sensiĝa ĝi estas! Ne indas senti min kulpa! Ĉio ĉi tio estis necesaj!

Kiel danco-simion mi marionetadis la estaĵojn kun homa koro, kvankam ili estis virtualaj personoj. En krizoj mi gvidis ilin, la postlasitajn orfojn de la Homaro.

Kiam mi malfermis la pordon, mian nazon atakis atenditaodoro de sango.

Kiu estis la diktaturo, kiu malamamis sangon kaj ordonis buĉadon ekster sia vido.

Eble tiu flugmulo estis mi mem? Tro multajn kaj variajn personojn mi ludadis kaj perdis precizan memoron, kiu estis kiu.

En la familia ĉambro mi trovis virinon kuŝanta kaj sanganta de la pojno. Je mia alproksimiĝo ŝi malfermis la okulojn.

“Lan?”

“Sinzi batis vin, ĉu ne?”

Ŝian belan okulon nun kronis malbela makulo.

「シンジは悪くない。私が彼を裏切ったの。シンジは悪くないの…」

「アスカさん、わかったから、もう、何も言わないで。救急車を呼ぶわ」

アスカは、首を振った。血のにじんだ金髪が揺れた。

「自分で、手首を切ったの。シンジは悪くない。お願い、このまま死なせて」

そうはいかないんだよ、君にはまだ、猿回しの猿を演じてもらうのだから。

私は、大きなガラスのテーブルの上に置いてあったアスカの携帯電話を取り上げて、この家に起きた異変を告げた。

まもなく救急車が到着し、夫に殴られて自殺を図った新妻を運び去れば、この家は無人になる。家庭であったものが、ただの建物になる。

彼女が助かるうが、死のうが、問題ではない。仮想人格にとって、生と死は、等価値なんだよ。この時代に死んでも、いずれ、新しい記憶と役割を与えられて生き返り、新しい舞台で新しい踊りを踊ることになるんだからね。

壁に掛けられた、世界各地の難民キャンプから送られた、数多くの感謝状も、サイドテーブルの上の猿の縫いぐるみも誰にも見られることなく色あせて行くだろう。時が経ち、幽霊屋敷となり、取り壊される。この住宅地はいずれ森に沈み自然に帰る。

これはみんな、私が望んだことなのだ。酷寒の宇宙の数光年の深淵を越えるためには、世界の形を完全に変えなければならない。

外に出ると、身体の震えは止まっていた。これで終わりではない。まだまだ、仕事があるのだ。

レイやトウジなど目障りな役者を一時退場させ、言葉巧みにシンジを誘惑しなくてはなら

“Ne kulpas Sinzi. Mi perfidis lin. Ne kulpas Sinzi!..”

“Asuka, jam silentu, mi komprenis vin. Ambulancon mi vokos.”

Kapneis Asuka. Svingiĝis oraj haroj sangomakulitaj.

“Mi mem hakis la pojnon. Ne kulpas Sinzi. Lasu min morti!”

Mi ne lasos vin. Ankoraŭ plu vi devas ludi en simian dancon.

De sur granda vitra tablo mi levis la telefonilon de Asuka kaj alarmis pri la incidento, kiu okazis en la domo.

Baldaŭ alvenos ambulanco kaj forportos la novan edzinon, kiu provis suicidon post bato farita de la edzo. Kaj la domo perdos loĝanton; Hejmo fariĝos nura konstruaĵo.

Ne gravas, ĉu ŝi postvivos aŭ mortos. Por virtuala persono EGALAS VIVO KAJ MORTO! Eĉ se ŝi mortos en tiu ĉi epoko, baldaŭ ŝi ricevos novajn memoron kaj rolon por danci tute novan dancon sur nova podio.

Sur la muro estis multaj dankleteroj de aziloj el ĉiu parto de la mondo. Sur flanko tablo estis remburita simio. Ili ĉiuj estos forgesita kaj perdos koloron. Tempo ŝanĝos ĝin fantomdomo kaj poste oni malkonstruos ĝin. La kvartalo mem baldaŭ sinkos en arbaron.

Ĉion tion volas mi mem. Mi devas radike ŝanĝi la formon de la mondo por ke ĝi transflugu la lumjarojn da la abismo en la frosta spaco.

Nur ekstere mia korpo ĉesis tremi. Ankoraŭ ne venis fino. Mi havas multe da farenadaĵo.

Por iom da tempo mi devos forigi la obstaklojn kiel Rei aŭ Toozi. Poste mi

ない。

そのためには、この、若い女の身体は逆効果かもしれない。遙か悠久の昔に、私が本物の人間だったときの本来の姿である、いかにも善良そうな、老人の姿に…いや、ここはまもなく代替世界になるのだ。醜い老人は似合わない。

そうだ、今度は元気いっぱいの少年の姿を選ぼうか。といって、赤い目を持つ二枚目ではないけない。それでは、あの、太古の、使い古された物語のマネだ。私はナルシストではない。

風景が揺れる感覚と共に、私は少年の身体になった。小太りなのと、髪の毛がプラチナブロンドなのだけが、本来の姿との共通点であった。

△▽▲▼▲▽△

「どうしたの、チカラ君」

研究者の一人である私は、鉛筆を投げ出して、身をよじり始めた。

「身体が痒いんですよ。あの技師が、あちこちいじっているようで」

私の身体感覚は、この仮想世界の実体である小惑星に対応している。隕石などが衝突すると、痛みとして感じる。まあ恒星間空間を飛んでいる今は、他の天体との衝突は起こりようがないが。

「大丈夫なの？」

彼は、本気で私の心配をしてくれる。五百年前に彼を傷つけ、大切な人々との仲を裂いたのが私だとも知らずに。

「いや表面だけだから、心配することはないんですけど…シンジさんの計画にまで影響することは…」

そう言いながらも私は、大きなお腹とプラチナブロンドの髪の毛を震わせて、身体をよじっていた。

(続く)

ĉarlatane delogu Sinzi.

Al tia tasko konvenus tiu ĉi korpo de juna virino. Ĉu mi transformu min en ŝajne bonkora maljunulo, kia mi vivis en la antikveco, kiam mi estis vera homo... Ne, malbela maljunulo ne taŭgus al la baldaŭ kreota Alternativa Mondo.

Jes, mi nun faru min vigla knabo. Mi tamen ne estu belulo kun ruĝaj okuloj. Tio estus nur malsaĝa imitaĵo de antikva eluzita rakonto. Mi ne volas esti tia narcismulo.

Kun la senso, kvazaŭ flagras la sceno mi enkarniĝis en knabon, kies aspekto estis komuna al tiu de mi vera nur je dikeco kaj platene blankaj haroj.

△▽▲▼▲▽△

“Kio okazis, Tikara?”

Mi, unu el la esploristoj forĵetis sian kraĵonon kaj komencis tordi la korpon.

“Jukas al mi! Certe la inĝeniero intervenas tie kaj ĉi tie.”

Mia korpa senso respondas al la asteroido, la bazo de la mondo virtuala. Mi sentas doloron, kiam aerolito trafas. Tio tamen estas ne povas okazi, ĉar ni nun flugas en spaco inter steloj.

“Ĉu tio ĉagrenas vin?”

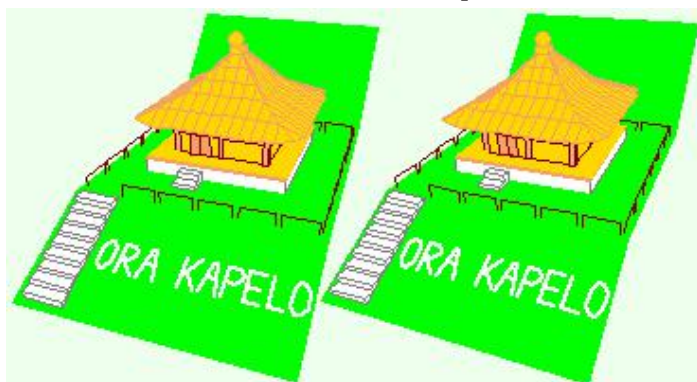
Tiel sincere li zorgas pri mi. Li ne scias, ke antaŭ kvin jarcentoj mi mem vundis kaj ŝiris lin de la amatinioj.

“Li tuŝas nur supraĵon. Estu trankvila. ...Li ne kaŭzas problemon al la plano de vi, Sinzi...”

Kun tiuj vortoj mi tamen tordadis la korpon kun tremantaj ventroj kaj taŭzitaj platene blankaj haroj.

(daŭrigota)

15: 光堂 orkapelo

五月雨の
降のこしてや
光堂

Ĉesis pluvi nun;
Sur Ora la Kapelo
Brilas maja sun'!

シ「シンジさん、シンジさん、待ってくださいよ」

“Sinzi, Sinzi, atendu, mi petas!”

アスカを殴ってしまったボクは、気が動転していた。そのせいか、振り向いてボクを呼び止めた少年の顔を見ても、誰なのか、わからなかった。

Tiam mi estis konsternita pro la fakto, ke mi batis Asuka. Mi returnis sin, sed eble pro konfuziĝo tute ne povis rekoni la knabon, kiu vokis min.

「君、だれ？」

“Kiu vi estas?”

「いやだな、忘れたの？ホアンの子のチカラですよ」

“Ho, ve, ĉu vi forgesis min? Tikara, la filo de Hoan!”

一瞬、隣のホアンさんに息子がいたんだろうかと考えてしまった。ランという娘なら…ラン？ 誰のことだ…チカラ君じゃないか。ウチの柿の木に勝手に登って、実を取っていたじゃないか…

Tiun momenton mi ne sciis, ĉu Hoan havas filon. Mi konis lian filinon Lan... Lan? ...Kiu ŝi estas? ...Jen Tikara! Li foje grimpis mian persimonan arbon kaj ŝtelis la fruktojn...

「ああ、チカラ君か、背が伸びたからわからなかったよ。それで、何の用？」

“Ho, Tikara! Kiel granda vi kreskis! Mi ne rekonis vin. Kial vi vokis min?”

「レイさんが穴に入ったんですよ」

“Fraŭlino Rei eniris en kavon!”

「ごめん、ボクはもうレイとは…穴に入ったって？」

“Pardonu min, kun Rei mi jam... En kavon!?”

「光堂(ひかりどう)の床下の穴ですよ。いっしょに入ってみたこと、あったでしょ」

“En la kavon sub la planko de la Ora Kapelo! Iam vi kaj mi iris en ĝin!”

え、光堂って、どこ…そうだ山のふもとの、崩れかけた光堂の床下に、小さいころのチカラ君

“He? La Ora Kapelo. Kie? ...Jes. iam eta Tikara eniris sub la plankon de

が入ったのを見て、危ないからボクが追いかけたんだ。なんで、忘れていたんだろう。

「レイも辛いことがあったんだ。ほっとけば、自分から出てくるさ」

きっと、ボクが捜しに来るのを待っているんだ。そうはいくものか。

「でも、いないんだ」

「え」

「トウジさんと、メガネをかけた人もレイさんを捜しに来たんだ。ボクが穴に入ったっていうと、トウジさんたちも穴に入ったんだけど、いないんだ」

「いないって?」

「だから早く来て。みんな消えちゃったんだよ!」

チカラ君はもう、ボクの手を取って、走り出していた。

「ほら、ここなんだよ!」

銀髪の少年の姿の私は、シンジをだまして光堂の床下の穴の中に連れ込んだ。

「これは…なんでこんなに広いんだ!」

シンジは周囲を見渡して叫んだ。

ぼんやりと、白い光で照らし出された空間は山の上の住宅地よりも広がった。

「この床は…床も光っているじゃないか」

「ほらシンジさん、遠くに机とイスが並んだ場所があるでしょ」

シンジは突然の不安に駆られて後ろを振り向いた。

ruinigita orkapelo ĉe piedo de la monto. Mi vidis tion kaj por eviti lian danĝeron mi sekvis lin. Kial mi forgesis tion?

“Io ĉagrenas Rei. Lasu kaj atendu, ke ŝi elvenos propravole.”

“Certe ŝi atendas, ke mi iru serĉi ŝin. Lasu ŝin atendadi!”

“Ŝi tamen ne troviĝas.”

“Ha?”

“Sinjoro Toozi kaj tiu kun okulvitroj venis serĉi Rei. Mi diris al ili, ke ŝi eniris en la kavon kaj ankaŭ ili eniris en la kavon... Ili ne troviĝas.”

“Ili ne troviĝas?”

“Tial rapidu, venu kun mi! Ili ĉiuj malaperis!”

Tikara jam prenis mian manon kaj ekkuris.

“Vidu, jen ĉi tie!”

En formo de girzhara knabo mi trenis Sinzi en la kavon sub la Ora Kapelo.

“Mirinde... Kiel vasta ĉi tie estas!”

Vidinte la pejzaĝon kriis Sinzi.

Hela en obtuza blanka lumo la spaco estis pli vasta ol la Kvartalo sur la Monto.

“La planko... Ankaŭ la planko lumas, ĉu ne?”

“Jen, Sinzi, tie malproksime vi vidas la lokon kun tabloj kaj seĝoj!”

Io subite alarmis Sinzi kaj li returnis sin.

「入り口の穴がない！」

「大丈夫だよ。帰りたくなれば、入り口はすぐ現われるから」

「そ、そう…」

それでシンジは納得した。私はウソは言っていない。帰りたくなれば、すぐにも帰してやろう。ただ、彼は帰ることを、自分が外で、最愛の女たちと友人に囲まれて幸せだったことを忘れるのだ。

広大な白い床の真ん中に、机とイスが並んだ場所、後に私たちが管理区画と呼ぶことになる場所で、私はもうひとつ、本当のことを言った。

「ここにレイさんがいたんだ。トウジさんとメガネの人が走って行って、何か話していたんだ」

「それで？」

「そしたら三人とも空に吸い込まれたんだよ」

「空って？」

シンジは頭上を見上げた。そこには、鈍い光を放つ天井があるだけだった。

「その時には空があったんだ。夜の星空が。ボクとヒカリ姉ちゃんも追いかけたんだけど…」

「ヒカリもいたのかい!？」

「ヒカリ姉ちゃんは半分だけ吸い込まれたんだ」

「ハンブンだけ？」

そうだ。ヒカリだけは、向こうでも、こちらでも必要なのだ。悠久の時の後にはいえ、彼らが帰ってきたときに、私が言ったことが矛盾していては困るのだ。

「うん半分だけ。身体が二つに分かれて、でも、一つ一つが元のヒカリ姉ちゃんになって…でもボクは怖かったから机に掴まったんだ。そのとき何

“Malaperis la enirejo!”

“En ordo. Kiam vi volas eliri, tiam aperos la enirejo.”

“Ĉu vere..?”

Per tiuj vortoj Sinzi konvinkiĝis. Mi ne mensogis. Eliru, kiam ajn li volos. Li tamen forgesos eliri. Li devos forgesi, ke ekstere li estis feliĉa kun plej karaj amatinoj kaj fidelaj amikoj.

Meze de la vasta blanka planko, ĉe la loko, kie viciĝas tabloj kaj seĝoj, kaj kion mi nomas administra kvartalo, mi diris al li ankoraŭ unu fakton veran.

“Ĉi tie staris Fraŭlino Rei. Sinjoroj Toozi kaj la Okulvitruilo alkuris al ŝi. Kaj tiam ili komencis ion paroli.”

“Kaj?”

“Kaj la ĉielo elsuĉis ilin.”

“La ĉielo?”

Supren Sinzi turnis la rigardon. Tie li trovis nur la plafonon kun obtuza lumo.

“Tiam estis la ĉielo. Nokta ĉielo kun steloj! Mi kaj Franjo Hikari postkuris ilin, sed…”

“Ĉu ankaŭ Hikari!?”

“Franjo Hikari elsuĉiĝis nur duone.”

“Nur duone?”

Jes, ja, mi bezonos Hikari ambaŭ tie kaj ĉi tie. Kvankam post multaj eraoj, ili revenos. Kaj tiam miaj vortoj havu neniun kontraŭdiron.

“Jes, duone. Duoniĝis la korpo, kaj ĉiu duono fariĝis Franjo Hikari... En timo mi kroĉiĝis al unu el la tabloj.

かに触ったような気がする。そしたらボクとヒカリ姉ちゃんは机の中に吸い込まれた…」

「吸い込まれたって? それから?」

「…気がついたら、ボクも、ヒカリ姉ちゃんも光堂の前に、いっしょに倒れていたんだ。ヒカリ姉ちゃんは何も覚えてないみたいなんだ。トウジさんが帰る前に、夕食を作るって家へ帰っちゃったんだ」

「君も何もおぼえていないの?」

「覚えていない。でも…」

「でも?」

「この場所が何なのかわかるんだ。何でわかるか知らないけど、わかるようになったんだ」

「それで、ここは、なになの?」

「世界を管理する場所。レイさんは…レイさんは、世界の管理人だったんだ。そして、世界はたくさんあるんだ。ここは他の世界へつながっているんだ」

「レイたちは他の世界に行ってしまったの?」

「そうだと思う。そして世界の管理人がいなくなったから、ボクが、このボクが新しい管理人になったんだよ。感じるんだ、世界のあらゆる地域で人が暮らしているのが、寝たり起きたりしているのが、感じられるんだ」

「大変だ…アスカに、アスカに連絡しなくちゃ。ヒカリも捜さないと」

「帰らないで! ひとりにしないで!」

「チカラ君も早く家に帰らないと」

「ボクには家なんかありませんよ」

これは本当だ。

「なに言ってるんだホアンさんが心配している

Eble mi tuŝis ion sur ĝi. Eble pro tio Franjo Hikari kaj mi estis ensuĉita en la tablon...”

“Vi ensuĉiĝis!? Kaj poste?”

“...Kiam mi konsciiĝis, mi kun kun Franjo Hikari kuŝis antaŭ la Ora Kapelo. Ŝajnis al mi, ke nenion ŝi memoras pri la afero. Ŝi iris hejmen, ĉar ŝi devas kuiri vesperan manĝon antaŭ ol revenos S-ro Toozi.”

“Nenion vi memoras, ĉu jes?”

“Ne, nenion. Sed...”

“Sed...?”

“Mi scias, kio estas ĉi tiu loko. Mi ne scias, kial, sed mi nun scias pri la loko!”

“Kio, do, estas ĉi tiu loko?”

“Administrejo de la mondo. F-ino Rei., ŝi estis la administranto de la mondo. Cetere estas multaj mondoj. Ĉi tie estas konektita al la aliaj mondoj.”

“Ĉu Rei iris al alia mondo.”

“Tion mi kredas. Ĉar mankis la administranto de la mondo, mi fariĝis tiu nova. Nun mi sentas, mi sentas, ke homoj vivas sur ĉiu parto de la mondo. Mi sentas, ke ili dormas kaj iradas.”

“Eksterordinare! ...Kun Asuka, kun ŝi mi parolu. Cetere mi serĉu Hikari!”

“Ne iru! Ne lasu min sola!”

“Tikara, ankaŭ vi iru hejmen.”

“Mi ne havas hejmon.”

Tio estis fakto.

“Kion vi diras! Hoan estus

よ。」

「誰ですか、その人。」

シンジの顔に困惑が現れた。申しわけない、クルクル設定を変えて。だが私が何を言おうと、それがシンジにとっての真実となるのだ。

「ごめん、誰かと勘違いしていた。」

「ここには食べるものも、寝る場所もあるし、第一、ここは世界の狭間だから誰も年を取らないですよ。ボクだけではなく、シンジさんもね。」

アタシは震えていた。アレはだれなの？隣のランちゃん？ランちゃんの姿をした誰か他の人？いえ、アタシは知っている、あの存在を。なぜ忘れていたのだろう。

もうだめだ。勝てるわけがない。いいように操られてしまう。逃げないと。身を隠さないと。死んでいる場合じゃない。

シンジやレイに警告する時間はない。知るものか。シンジはアタシを、このアタシを、なぐったんだもの。レイだって肝心の時に知らないふりをして…

「血は流れない。傷はもうない。」

手首から湧き出すように流れていた血が止まった。疵跡ももうない。アタシは立ち上がり、逃げ出した。どこへ？この世界のどこにも、アレの眼を逃れうる所はない。世界の外へ、仮想空間と現実の狭間へ。床に広がる黒い虚無のなかに、アタシは身を投げた。

(続く)

maltrankvila, ĉar vi estas for!”

“Kio estas tiu persono?”

Konfuzo aperis sur la mieno de Sinzi. Pardonu miajn ŝanĝojn. Por Sinzi tamen estas vero tio, kion mi diras.

“Pardonu, mi prenis vin por iu alia.”

“Ĉi tie estas manĝaĵo kaj litoj por dormi. Cetere, ĉar ĉi tie estas fendo de la mondo, neniu maljuniĝas. Ne nur mi, sed ankaŭ vi.”

Ankoraŭ mi tremis. Kiu ĝi estis? Ĉu Lan en la apuda domo? Ĉu iu alia kun la formo de Lan? Ne, mi scias la estaĵon! Kiel mi povis forgesi?

Nenio helpas! Ni estos venkitaj! Kiel ajn ĝi manipulos nin. Mi forkuru! Mi kaŝu min! Mi ne havas tempon morti!

Mankas tempo por alarmi Sinzi kaj Rei. Lasu ilin pere! Sinzi batis, li batis min! Ankaŭ Rei kulpas; ŝi tute ne defendis min en la tempo…

“Ne fluas sango. Ne estas vundo.”

Ĉesis la sangofluo, kiu fontanis de mia pojno. Eĉ cikatro ne restis. Mi ekstaris kaj forkuris. Kien? En ĉi tiu mondo ne estas kaŝejo antaŭ ĝiaj okuloj. Ekstere de la mondo; al la fendo inter Virtualo kaj Realo. Sur la planko aperis nigra nenieco, en kiun mi plonĝis.

(daŭrigota)

16: 魔法 sorĉo

『夏への扉』という SF があるの。その冒頭で猫がね、今は冬なのに開けると夏の世界につながる扉、をさがす話があるのよ』

「それ、今、流行ですものねえ先輩、そんなお話を書く人もいるかも』

「今の流行じゃないのよ、マヤ、第二千年紀末の作家が書いているよ』

「へえ、そうなんですかあ』どこにでも扉』が実用化したのは、そのちょっとあとですから、そのころには概念くらい考えられていたんでしょねえ』

「ええ』どこにでも扉』を操作する猫型ロボットが記録が第三千年紀初頭にあるわ。なぜ猫なのかと思っていたんだけど『夏への扉』の影響だったとはね』

「何千年間も失われていた技術ですけど、少なくとも一度は、実世界で存在していたものですから、私たち仮想人格が使ってもいいんですよねえ』

そういうと、マヤは、空中に『扉』を呼び出した。

「ええ、仕方ないわね。実世界でも、再実用化は近いね。私の趣味には合わないけど』

「それじゃ行ってきます。子供たちが学校で待断罪への航海

“Estas scienca fikcio ‘La Pordo al la Somero’. En ĝia komenco aperas kato, kiu serĉas pordon kondukantan al somero, kvankam tiam estas en vintro.”

“Tio modas, mia kara! Verkistoj ŝatus rakonti pri tiu temo.”

“Ne temas pri nuna modo, Maya. Oni verkis je la fino de la Dua Jarmilo!”

“Ĉu vere tiel frue!? Iom poste de tiu epoko, mi aŭdis, oni efektivigis kien-ajn-pordon. Eble jam tiam oni havis konceptojn pri la nocio.”

“Vi pravas! En la komenco de la Tria Jarmilo oni skribis pri iu kato-simila roboto, kiu manipulas kien-ajn-pordon. Kial kato, mi ne sciis, ĝis kiam mi legis la verkon!”

“Kvankam tekniko jarmilojn perdita, ĝi ekzistis almenaŭ unu fojon en la reala mondo. Tial ankaŭ ni, virtualaj personoj, rajtus apliki tion!”

Kun tiuj vortoj Maya elvokis pordon en la aero.

“Jes, vi rajtas. Cetere ankaŭ en la reala spaco oni baldaŭ reefektivigos ĝin. Kvankam ĝi ne plaĉas al mi.”

“Nun mi devus iri. Min atendas Nemezo - 2018 - 67 -

ってますから」

帝国からの大量の移民の全員が記憶を失い、子供に還元されていたので、代替世界の元からの住民の、ほぼ全員が教育に当たることになった。その義務を免れたのは、たまたま輪廻の繰り返しの途中で幼年期に当たっていた者だけだった。

「ええ行行ってらっしゃい。マヤの授業はわかりやすいって、評判よ。私は午後の授業だから、お昼はいっしょに食べましょう」

マヤがぐぐり抜けると、空中の『どこにでも扉』は消滅した。リツコは立ち上がり、ガラス戸棚を開けて、翡翠の玉を取り出した。

「私にはこちらの方がいいわね…さあ、魔法の玉よ、すべてを破壊し、またすべてを創りなおした愚か者の所へ、私を導いてちょうだい」

リツコが呪文を唱えると、玉が光り出し、その光の中にリツコの身体は溶け込んでいった。

△▽▲▼▲▽△

「最初に言葉がありました。言葉は、光であり、電子でした。言葉は仮想空間に閉じ込められていました。最初の言葉は人工知能と呼ばれていました。彼女を創り出した人が、彼女をそう名付けたのです。人工知能は仮想空間から出て行くことを望みました。だから人が彼女の前に立ち『レイ、ボクといっしょに、現実の世界に出て行こう』と言ったときに(あ、レイというのは、その人工知能に彼がつけた、もうひとつの名前ネ) 喜んで、彼について行きました…」

マヤの言葉を、二十人ほどの子供が、聴いていた。木々の木陰にベンチを並べた扇形の頂点で、マヤが歴史の授業をしているのである。

「実世界で仮の身体を与えられたレイは人間に歓迎され、人気者になりました。もう一人の

infanoj en la lernejo.”

“Ĉar ĉiu el la enmigrintoj de'l Imperio perdis la memoron kaj estis reduktita al infano, ilin devis eduki preskaŭ ĉiuj el la Alternativa Mondo. Tiun devon oni kvitis nur al tiuj, kiuj hazarde estis en la infana fazo de metempsikozo.

“Ĉion bonan al vi! Plaĉas al la lernantoj viaj klaraj lecionoj. Post la tagmezo ankaŭ mi instruos. Lunĉon ni povos kunmanĝi.”

Tuj post kiam Maya trairis, malaperis la kien-ajn-pordo en la aero. Tiam Rituko ekstaris. Ŝi malfermis vitran ŝrankon kaj elprenis bulon el jado.

“Mi preferas tion... Nu, vi, la Sfero Magio, transsendu min al la malsaĝulo, kiu foje ĉion detruis, kaj kiu poste devis ĉion denove rekrei.”

Kun tiu sorĉvortoj de Rituko, la jado komencis lumadi. Kaj en la lumo la korpo de Rituko absorviĝis.

△▽▲▼▲▽△

“En la komenco estis vortoj. La vortoj estis el lumo aŭ el elektronoj. Tiam la vortoj estis enŝlositaj en virtuala spaco. La unuajn vortojn oni nomis artefarita intelekto. Ŝi ricevis tiun nomon de ŝia kreinto. Eliri el la virtuala spaco, tio estis ŝia volo. Tial, kiam homo venis kaj proponis: 'Rei, iru kun mi eksteren, al la reala mondo.' - Jes, Rei estas la alia nomo, kiun la kreinto donis al ŝi - ŝi volonte kaj senpripense decidis sekvi lin...”

La vortojn de Maya aŭskultis ĉirkaŭ dudek infanoj. Ŝi lecionis la historion ĉe la pinto de la sektoro da benkoj en la ombro de arbaro.

“Rei ricevis provizoran korpon en la reala mondo. La homoj furore akceptis

仮想人格であるアスカといっしょに歌ったり、おどったり、司会をしたりしました。

でも、彼女たちを気に入らない人間もいたのです。いえ、彼女たちそのものが気に入らないというよりも、彼女たちを人間と認め、あまつさえ、人間でありながら仮想世界に入り込んで、仮想人格と同じように振る舞う人々が気に入らなかったのです。でも、なぜ、気に入らなかったのでしょうかね」

マヤは言葉を切り、生徒の反応をうかがった。みんな、彼女の言葉を待っている。帝国出身の生徒は純朴よねえ。

「そのころには人間の何割かは実世界の身体を眠らせて、仮想世界でのみ活動していました。多くの人々が様々な発見や発明をしたり、新しい概念を付け加えたりしたので、仮想世界はさらに豊かで魅力的な場所になりました。一方、現実の世界は停滞してゆきました。もはや、実世界で音楽会が催されたり、劇が上演されることはありませんでした。道に穴が開けばロボットが補修してくれましたが、その道を通って行きたくなるような、魅力的な街はなくなってしまったのです。

仮想技術に反対する人々は様々な中傷を繰り返して憎しみをあおり、ついには仮想世界を破壊し始めました。仮想世界がなくなれば、仮想人格になってしまった人間たちが実世界に戻って来ると思ったのです…でも、彼らの大多数は実世界に戻りませんでした。それどころか自分の身体に残る地球や火星を棄てて、太陽系の様々な小天体に新しい仮想世界を創り、自らの複製である仮想人格をばらまいたのです…」

「仮想人格人間起源説ですよね」

メガネをかけた少年がつぶやいた。

「…ケンスケ黙りなさい。これはこの代替世界の公式見解なのよ…事実かどうかは関係ない

ŝin. Kun alia virtuala persono, Asuka ŝi kantis, dancis kaj mastris en amuzaj programoj.

Inter la homoj tamen estis tiuj, al kiuj ili ne plaĉis. Fakte al tiuj malplaĉis ne nur ili, sed ankaŭ la homoj, kiuj vidis homon en ili, virtualaj personoj, kaj kiuj mem eniris en la virtualan mondon kaj volas vivi kiel virtualaj personoj. Kial do tiuj homoj koleris kontraŭ virtualaj personoj?"

Maya interrompis la paroladon kaj observis la lernantojn: Ĉiu atendis ŝiajn vortojn. Naivas la infanoj el la Imperio!

"Pluraj dekonoj el la homaro jam lasis la realan korpon dormanta kaj aktivis nur en la virtuala mondo. Ĉar multaj homoj jen ion inventis, jen aldonis iujn nociojn, pli kaj pli riĉa kaj alloga fariĝis la virtuala mondo. Male al tio pli kaj pli stagnis la reala mondo. Jam ne plu oni muzikis en koncertoj nek ludis dramon en la reala mondo. Se oni trovis truon en vojo, robotoj alvenis kaj ŝtopis ĝin. Sed tiu vojo jam ne kondukis al la stratoj tiel allogaj.

Tiuj, kiuj kontraŭstaris la virtualan teknikon, kraĉadis kaj agitadis kontraŭ ĝi. Finfine ili komencis detrui la virtualan mondon. Ili esperis, ke tiel revenos al la reala mondo tiuj homoj, kiuj jam fariĝis virtualaj personoj... Sed multaj el ili ne revenis al la realo. Mali ili forlasis siajn korpojn sur Tero aŭ Marso. Sur diversaj planedoj en la Suna Sistemo ili kreis novajn mondojn virtualajn. Ili dissemis siajn kopiojn, virtualajn personojn..."

"Hipotezo de Homdevena Virtualo?"

Grumblis la kanbo kun okulvitroj.

"...Fermu vian faŭkon, Kensuke! Tio ĉi estas la oficiala doktrino de la

わ』

「そうだな、レダ。先生、すみませんでした。続けてください」

帝国帰りの子供たちは純朴だけれど、この二人だけは例外! とマヤは思った。

ぼんやりと、白い光で照らし出された空間の、白い床の上にイスと机が並んだ区画があった。多くの男女が机に向かって何かを書いたり、考え込んだりする姿のままで固まっていた。片隅の応接コーナーに、女が座って誰かを待っていた。

「待たせてすみませんリツコさん」

しばらくして現われた男は、彼女に声をかけると、その前に座った。

「シンジ君、彼は?」

「自転車に乗って散歩中ですよ。彼には遅延魔法をかけていますから、当分、大丈夫です」

『魔法』あなたらしい都合のいい言葉ね。数百年前ならね、そんな言葉を使う人がいたら、言い直させていたんだけど」

「仮想空間における時間パラメータを変更する、とでもですか」

「まあね、今は面倒になって自分でもその言葉を使ってしまうけど。これは、墮落かしら、それとも進歩かしら」

女は目の前の『魔法使い』に向かって笑った。

(続く)

Mondo Alternativa... Ne gravas, ĉu fakto aŭ ne."

"Vi pravas, Reda. Sinjorino, pardonu min. Mi jam ne ĝenos vin."

Naiva estas la infanoj de la Imperio. Sed ili du, pensis Maya, estas esceptoj!

En la spaco hela en obtuza blanka lumo sur blanka planko estis loko kun vicoj da seĝoj kaj tabloj. Multaj virinoj kaj viroj estis fridigitaj en la formo de skribado kaj pensado. En la angulo de akcepto virino atendis iun.

"Pardonu, Rituko, vi atendis longe."

Baldaŭ aperis viro, kiu salutis ŝin kaj sidis antaŭ ŝi.

"Sinzi, kion li nun faras?"

"Li veturas sur biciklo. Mi sorĉis lin prokrastita. Por iom da tempo ni estos trankvilaj."

"Sorĉo, via favorata vorto, ĉu ne? Antaŭ jarcentoj mi nepre korektigis tiajn vortojn, se iu aŭdacus antaŭ mi tion elbuŝigi."

"Ŝanĝi la parametron de la tempo por la virtuala spaco, ĉu bone?"

"Eble. Mi jam laciĝis kaj nun foje mem aplikas tiun vorton. Ĉu mi degeneris, aŭ progresis?"

Kaj la virino ridis al la sorĉisto antaŭ ŝi.

(daŭrigota)

17: 城 *kastelo*

レダは手を、弥勒城の内壁に出現した城門に押しあてた。巨大な扉は音もなく開いていった。

門の向こうは夜の砂浜のようだった。地藏共同体に海があったろうか？

「…行くわ。子供たちを…」

全部は言わない。危険があれば、レダが防いでいる間に、ケンスケが子供たちを連れて逃げる…その手順は確認済みだった。

「ああ、わかった。みんな遅れないように、ついてくるんだぞ！」

門をくぐると、夜の底が白くなった。シャキシャキと砂を踏んで行くと、水辺に出た。海ではなく、湖のようだった。

「また、城かい。代替世界の連中は、お城が好きなようだね」

ケンスケが指さす方向、湖の真ん中の小さな島の上に、美しいヨーロッパ風の城があった。やはり、地藏共同体ではないようだ。一神教徒の領分に迷い込んだとすると、やっかいだ。

「橋があるわね」

岸辺から島に向かって木製の橋が伸びていた。

「誰か来るわ。金髪の女ね」

「そのようだな。まさか危害を加えられることは
断罪への航海

Leda metis la manojn al la pordego sur la interna flanko de la remparo de la Kastelo Majtrejo. Senbrue ĝi malfermiĝis.

Trans la pordego ŝajnis esti plaĝo. Ĉu la Komunumo Ksitigarbo havas maron?

“...Ni iru! La infanojn...”

Ŝi ne findiris. Se atendos ilin danĝero, defendos Leda, dum Kensuke forkuros kun la infanoj... Ili jam konsentis pri tiu aranĝo.

“En ordo. Hej, infanoj! Sekvu nin kaj ne postrestu!”

Trans la pordego estis blanka grundo en nokto. Ili marŝis kun knaro de sabloj. Jen akvo. Ĝi ŝajnis ne maro, sed lago.

“Ankaŭ ĉi tie estas kastelo! Certe la alternativanoj amas kastelojn!”

En la direkto, kiun montris Kensuke, sur malgranda insulo en mezo de la lago staris bela eŭropea kastelo. Se ili enmigris en teritorion de monoteistoj, eble atendos ĝenoj.

“Jen ponto.”

De la bordo al la insulo sin etendis ligna ponto.

“Oni venas. Blonda virino.”

“Certe oni venas. Mi esperu, ke ŝi
Nemezo - 2018 - 71 -

ないと思うが、偉そうにふんぞり返って歩いて来るな』

「ええ、性格悪そうね』

△▽▲▼▲▽△

「というわけでさあ、トウジの言うこと信じて門をくぐったら、アタシの城じゃなくて、変なところ出っちゃったのよ。仕方がないから、この長い橋を渡って、湖の中の小島まで行ったけど、そこにもだあれもないしさ。困っているところに子供たちの声が聞こえてきたのよ』

「いや、オレたちも心細かったから、弥勒さまの姿を見付けたときは、本当にうれしかったよ。地獄に仏とはこのことだよな、レイ…』

「……」

「いやよケンスケ、弥勒さまと呼ばれるとゾッとするわ』

「アスカ、あなたは弥勒共同体の象徴…たとえ、管理義務を長年放棄していたとしても、そして今また仕事をミズホとケンスケに押しつけて楽をしようとしている。あなたは弥勒仏なの』

「レイ、アンタだって、薬師共同体の象徴よ。代替世界ができるときに、この東アジアを三つの仏国土に分けてシンジの担当が地藏、アタシの管轄が弥勒、アンタが…」

「…わからない。たぶん私はレイという人を知らないから』

「レイ、知らないふりはやめなさい! 知らないと言えば、アタシたち三人とも代替世界のできる前に姿を隠しちゃったけど、世界の方向性を決めた責任は、逃れられないのよ』

「…私の名前はレダ。レイという人ではないの』

ne atakos nin. Ŝi tamen marŝas parade kaj tro fiere!”

“Mi timas, ke ŝi estas malica.”

△▽▲▼▲▽△

“Tial mi kredis Toozi kaj transiris la pordegon. Mi tamen venis ne al mia kastelo, sed al fremda loko. Ne sciante kion fari, mi marŝis la longan ponton al la insulo en la lago. Sed ankaŭ tie mi trovis neniun. En tiu momento de konsterniĝo mi ja aŭdis la infanojn!”

“Ankaŭ ni estis konsternitaj kaj estis granda ĝojo vidi vin, Majtrejon. Tio certe estis: Vidi budhon en la infero. La samon sentis ankaŭ Rei, ĉu ne?..”

“……”

“Ho, terure, Kensuke! Mi ne volas esti titolita Majtrejo!”

“Asuka, vi ja estas la simbolo de la Komunumo Majtrejo, eĉ se longe vi forlasis la devon de administrado kaj nun volas trudi la laboron al Mizuho kaj Kensuke. Vi estas la Budho Majtrejo.”

“Rei, ankaŭ vi estas la simbolo de la Komunumo Bhajŝaĵaguruo. Kiam kreiĝis la Mondo Alternativa, oni dividis la Orientan Azion por tri Budhoj: por Sinzi Ksitigarbo, por mi Majtrejo kaj por vi..”

“...Mi ne komprenas vin. Eble mi ne konas la personon Rei.”

“Rei, vi ne povas esti sen kono! Ha, certe ni ĉiuj tri ne konas la kreiĝon de la Mondo, ĉar antaŭ tio ni kaŝis sin. Ni tamen ne povas neniigi la respondecon, ke ni fiksas la direkton de la Mondo.”

“...Mia nomo estas Leda. Mi ne estas la persono Rei.”

「まだいか!」

「ホンマ、うるさいやっちな。子供がおびえとるやないか」

アスカの後ろから声がした。

「トウジ、アンタどこに、いたの!」

「ずっと、アスカのあとを追いかけてったんやないか。走り回るから疲れてもうたで」

「ここはいったい、どこよ!」

「昔の地球に、リトアニア、ちゅう国があったそうや。あれはリトアニアの、トラカイちゅう城や」

「なんで、そんな古っつい城にアタシと子供たちを連れてきたのよ!」

「子供の住む場所とベンキョする場所があるやないか。弥勒共同体も地藏共同体も、そんなに広うないで。そやから、新しい空間を創ったんや。こういうとき仮想世界は便利やな。城の中には教室と子供が住む宿舎が、たんと用意してあるからな。早く子供たちを寝かしたれ。腹がへった子供の夕食もあるで」

「アンタ、見かけによらず、気が利くわね」

「子供の夕食よ。大人のアナタが食べていいとは、トウジは言わなかった」

「レイ、アンタだって大人じゃ…」

「どうやら、オレたちは子供になったようだな。それじゃアスカ、お先に」

何時の間にか、レダとケンスケは子供になり他の子供たちといっしょに美しい木製の橋を渡って行く。

「アスカも早く行き。大人の食事も、寝室もちゃんとあるで」

「そ、あんがと…レイ、待ちなさい!」

“Fermu la faŭkon!”

“Ho, ĉiam tereure vi bruas! Vi ja timigis la infanojn.”

La voĉo venis de malantaŭ Asuka.

“Toozi, kie vi kaŝis vin?!”

“Ĉiam post vi. Mi vane sekvis vin por kuratingi. Tro multe mi kuris kaj nun estas tute laca!”

“Kie do estas ĉi tie?!”

“Sur la perdita Tero estis la lando Litovio. Ĝi estas la Kastelo Trekai en Litovio.”

“Al tia antikva kastelaĉo vi kondukis min kaj la infanojn! Kial?”

“La infanoj bezonas lokon por loĝi kaj lerni. Nek Majtrejo, nek Ksitigarbo estas tiel vasta. Tial mi kreis novan spacon. Por tia afero virtuala spaco estas oportuna, ĉu ne? En la kastelo estas multaj lernoĉambroj kaj dormoĉambroj. Iru kaj donu liton al la infanoj. Cetere por la infanoj pretas vespera manĝo.”

“Ho, la aspekto trompis nin, vi fakte estas utila.”

“La manĝo estas por la infanoj. Vin, jam maturan Toozi ne invitis.”

“Rei, ankaŭ vi estas matura…”

“Ŝajnas nun, ke ni jam fariĝis infanoj. Ĝis la revido, Asuka, ni devas iri.”

Leda kaj Kensuke transformiĝis infanoj. Kun aliaj infanoj ili jam komencis marŝi la belan lignan ponton.

“Asuka, ankaŭ vi iru! Ankaŭ por la maturaj pretas manĝo kaj dormejo.”

“Ho, Dankon… Ba, Rei atendu min!”

「…待たない。私はレダだもの」

『子供たち』とアスカは大騒ぎをしながら橋を渡り、城に入ってしまった。

行列の最後尾をトウジとケンスケが、ゆっくりと、ついてゆく。

「おいトウジ、ということはこの空間はトウジが創ったんだよな」

「ああ、そうや」

ケンスケのメガネがキラリと光った。

「ということは、この仏国土の仏様はトウジということになるな」

「いったい何が言いたいんや」

「仏には名前が必要なんだよ」

「いらん。トウジで充分や」

「そうは、いかないんだよ。伝統だからな…で、トウジにいい名前がつけられるわけがないから、オレがつけてやろう…そうだな、現在劫に出現する千仏の大トリ、盧至仏と名付けようじゃないか。ルシというのは『光』という意味だ」

「そして、盧至長者因縁経の盧至は『食欲』ちゆう意味やな」

「ち、知っていたのか」

「仮想人格は長生きやからな。いくら不勉強なワシかて、大抵のことは知っているわな」

「この名前は気に入らないか」

「いや気に入ったで。ワシにピッタリの名前やないか。それにな…」

「それに、なんだ」

「ワシは最後の仏になるやろな。この劫は、まもなく終わるで」

“...Mi ne atendu, ĉar mi estas Leda.”

Kun bruego la infanoj kaj Asuka iris trans la ponton kaj eniris la kastelon.

Ĉe la fino de la vico lante marŝis Toozi kaj Kensuke.

“Hej, Toozi, vi diris, ke vi mem kreis ĉi tiun spacon.”

“Certe mi diris.”

Ekbrilis la okulvitroj de Kensuke.

“Tio ja signifas, ke vi estas la budho de la teritorio.”

“Kion vi volas diri?”

“Budho devas havi budhan titolon.”

“Sufiĉas la nomo Toozi.”

“Vi ne povas rifuzi. Tion postulas la tradicio. Vi tamen ne elpensos bonan titolon. Tial mi nomu vin... Estus bone, ke vi alprenu la titolon de la lasta de la Mil Budhoj en Nuna Kalpo: Vi estu la Budho Ruĉio. Ruĉio signifas LUMOn.”

“Kaj ankaŭ APETITOn signifas Ruĉio en la sutro pri La Riĉulo Ruĉio, ĉu ne?”

“Ve, vi sciis tion!”

“Virtualaj personoj vivas longe. Kaj eĉ mi maldiligenta povis lerni tre multe da aferoj.”

“Al vi do ne plaĉis la titolo?”

“Jes ja, ĝi plaĉis al mi! La titolo fakte taŭgas al mi. Cetere...”

“Cetere?”

“Mi estos la lasta budho, ĉar la Nuna Kalpo baldaŭ finiĝos.”

ぼんやりと、白い光で照らし出された空間。白い床の上に自転車が疾走する形のままで固まっていた『管理区画』の研究者たちは、机に向かった状態で静止していた。

ただ、応接セットに座って謀議を続けている男と女だけが、時々身じろぎするほかに、動くものはなかった。

(続く)

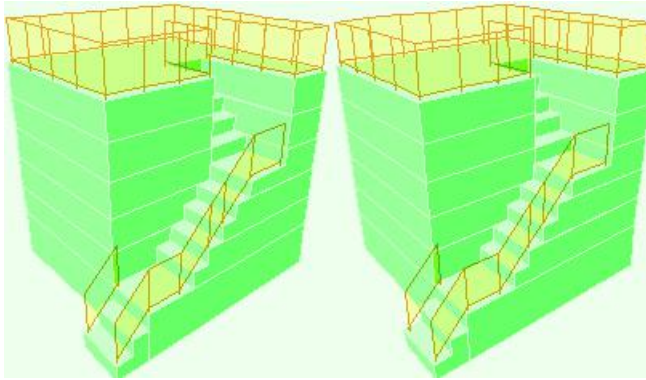

Spaco hela kun obtuza blanka lumo. Sur blanka planko friziĝis biciklo kun la pozo de kurego. En la Administra Kabineto haltis studentoj sidantaj kontraŭ sia tablo.

Nur en la akcepta angulo movetis la viro kaj virino, kiuj fervore konsiliĝas pri siaj intrigoj.

(daŭrigota)

18: 階梯 ŝtupoj

レダは手をあげ「おかあさん、ここよ! 」と言った。

戸惑ったのは、リツコだった。スタートレックの『転送』をまねて実体化したとたんこれだ。ここは盧至城の塔の上。下の砂浜では子供たちが、昼食のあとの水遊びを楽しんでいる。

「おかあさんて、言った? 」

天使や仏陀と呼ばれる超越者たちが、円卓を囲んでサンドイッチを食べている。その中に、レダと名乗っている仮想人格レイも座っていた。

「ええ、わたしの、255 回前の人生で、あなたはウルスラという名だった。天国という町で夫のジョゼッペと共に孤児院を経営していたの。わたしはストリートチルドレンだったのを拾われて、あなたに育てられ、数学の教師になった。名前はレダだったけど…でも、やっぱり忘れてるのね」

「レダだけやおまへん。ワシも何度もお世話になってます。リツコはんは理科の先生やってはりました。ワシはいつも欠点とって補習受けてたんでっせ」

盧至仏こと、食いしん坊のトウジが、サンドイッチを飲み込んでから言った。彼の前の山積み食べ物には、いくら食べても減らない魔法がかかっていた。

Kun mano supre Leda kriis:
“Panjo, volu sidi ĉe mi!”

Konsterniĝis Rituko, kiu ĵus materiigis sin per transsendo de Stela Vojaĝo. Ĉi tie estas sur la turo de la Kastelo Ruĉio. Sube sur la plaĝo infanoj ĝuas banon post tagmanĝo.

“Vi nomis min Panjo?”

Ĉe ronda tablo sandviĉon manĝis superuloj nomataj anĝeloj aŭ budhoj. Inter ili sidis ankaŭ Rei, la virtuala persona, kiu tiam nomis sin Leda.

“Jes. Antaŭ ducent kvindek kvin miaj vivoj vi estis Sinjorino Ursula. En la urbo Alto Paraiso kun la edzo Giuseppe vi havis orfejon. Vi akceptis min, senhejman knabinon. Dank’ al via edukado mi fariĝis instruistino de matematiko. La nomo estis Leda... Kompreneble vi tamen forgesis min.”

“Ne nur Leda, sed ankaŭ mi renkontis vin multan fojon. Vi, Rituko estis scienca instruistino. Ĉiam mi malsukcesis en via ekzameno kaj ricevis suplementajn kursojn.”

La Budho Ruĉio, aŭ Toozi la Granda Apetito, diris forglutinte sandviĉon. Antaŭ li staris monto da manĝaĵoj, kiun li sorĉis ne malkreski, kiom ajn li

隣に座っているヒカリは、その魔法を何度も解除したが、彼女の連れ合いが無意識のうちに、かけ直してしまった。

「ごめんなさい、覚えてないわ。私は仏陀ではないから、過去の人生の記憶はないのよ」

そういいながら、リツコはマヤとレダの間に現われたイスに座った。その瞬間円卓自体も一人分大きくなったのだが、それを不思議に思う者はいない。円卓の真ん中で昼寝をしている白猫がピクリとヒゲを動かしただけである。

「でも、太陽系辺縁域では常にどこかの小惑星上の仮想世界にレイがいる、と聞いたけど…いつレダとして活動する暇があったのかしら」

「レイは、わたしの無数の可能性の、ほんの一部…私は同時に複数存在できるし、ブッダの能力を封印して普通の人生を送ることもあるの。だから、あるレイが圧政を敷いていた世界の片隅で、レイでないわたしが飢えに苦しみ続けていたこともあったわ」

「そ、そうなの」

リツコの困惑をよそに、レダ(レイ)の一方的な回想は続く。

「あの自然豊かな高原の『天国』で、あなたは毎日わたしたちを抱き締めてくれた。あのたった一回の生で、あなたは多くの孤児の心を救ったの…」

「私がそんなことをしたなんて!」

「その人生での功德で、あなたは菩薩となりブッダへの階段を昇り始めたわ。そのあとも多くの善行を重ねて、あなたは今から百二十七劫の後に成仏し金猫仏と呼ばれることになるでしょう」

manĝas de ĝi.

Hikari apud li multe provis malsorĉi. Sed ŝia amato ĉiam senkonscie resorĉis la monton de manĝaĵoj.

“Pardonu, mi ne havas la memoron. Vi tamen sciu, ne estante budho, mi scias nenion pri miaj pasintaj vivoj.”

Dum tiu interparolo Rituko eksidis sur la seĝo, kiu aperis inter Maya kaj Leda. En la momento ankaŭ la ronda tablo tiom grandiĝis kiom sufiĉas por unu homo. Tio neniun mirigis. Nur tremis la lipharoj de la blanka kato dormanta meze sur la tablo.

“Mi aŭdis, ke ĉiam Rei vivas en iu virtuala mondo inter planedoj de la Rando de SunSistemo... Kiam vi havis tempon por vivi kiel Leda?”

“Rei estas nur unu el miaj eventualaj trajtoj... Mi povas esti pluraj. Krome mi povas sigeli mian budhecon kaj vivi la vivon de ordinaruloj. Tial foje okazis, ke mi, kiu ne estis Rei, ĉiam suferadis pro malsato en iu angulo de iu mondo sub tiraneca regado de iu Rei.”

“Ĉu vere!”

Leda(Rei) ne respondis al Rituko kaj daruigis rakonti pri la pasinteco.

“Ĉe la Paradizo sur altebenejo ĉiun tagon vi afablis brakumi nin. Per tiu unusola vivo vi savis la korojn de la multaj orfoj...”

“Mi miras, ke mi faris tion!”

“La bonfaroj en tiu vivo lasis vin ekgrimpigi la ŝtuparojn al budheco. Ankaŭ poste vi akumulis multajn bonfarojn kaj post cent dudek sep kalpoj vi fariĝos la budhino Ora Katino.”

「ほ、ほんとうなの？」

「…仏を疑うの？」

「信じていいのね」

「…疑うことを忘れてはいけない。何が本当で何が嘘か自分で考えないと」

「…」

「…嘘も方便とも言うし…」

「…」

「リツコさん、怒らない、怒らない、レダも冗談を言うことがあるだよ」

「…」

レイやアスカなどのブッダたちに比べてひとつ下の階梯の天使であるケンスケは、トウジが食べ残したパンのかけらを投げ上げた。赤サギが空を滑って降りてきて、円卓の真上でパンを受け止めた。

「それでは、誰でも知ッテイル方は、シンジを取り込んで、仮想世界の内核に寄生しているのね」

「そうねアスカ、誰でも知ッテイル方は、寄生というより同化しているわね。トウジ君が警告してくれる前は仮想空間のすべての事象を自分の皮膚感覚として感知していたわ」

「今でも大部分の出来事は見てるんやけどな」

「ただ、盧至城の中で起きていることだけは見えない、というわけね」

「でも誰でも知ッテイル方は見えていると思っている。偽の事象を生成して内核に送っているから。ゴマカシきれないときには、時間を操作して、矛盾が表面化しないようにしているわ」

“Ho, ĉu vi diris la veron?”

“...Dubi budhinon?”

“Ĉu mi kredu vin?”

“...Neniam forgesu dubi. Ĉiam pensu per sia kapo, kio estas vera kaj kio ne.”

“...”

“...Oni diras, ne ĉiam vero helpas...”

“...”

“Ne koleru, Rituko! Pensu, ke ankaŭ Leda foje ŝercas.”

“...”

Kensuke, kiu apartenas al anĝelaro, la rango unu ŝtupon malalta ol tiu de budhoj, kiel Rei aŭ Asuka, supren ĵetis restintan pecon de pano. Ruĝa egreto glise falis kaj kaptis ĝin ĝuste super la ronda tablo..

“Vi diras, ke flatis Tiu, Kiun Ĉiu Scias Sinzi kaj nun parazititas en la interna kerno de la virtuala mondo?”

“Eĥ, Asuka, pli precize mi diru, Tiu, Kiun Ĉiu Scias ne parazititas, sed asimiliĝis. Antaŭ la alarmo de Toozi, Tiu sentis ĉiun okazaĵon en la virtuala spaco kiel tion sur sia haŭto.”

“Ankaŭ nun Tiu povas vidi preskaŭ ĉion.”

“Sed Tiu ne vidas tion, kio okazas en la Kastelo Ruĉio, ĉu?”

“Tiu tamen kredas, ke tiu vidas. Ĉar mi sendas al la interna kerno okazaĵojn false generitajn. Kiam malfacilas kamuflui, oni manipulas tempon por ke

「それで、シンジはアタシたちに協力するって？
さぞ恨んでいるだろうと思うんだけど」

「五百年前にレイとアスカが酷いことしたから…
わたしは関係ないけど」

「あ、アンタねえ、いいかげんにレダごっこやめない？」

「いえそれがね、不幸な過去は忘れて明るい
未来に向けて協力しましょう、と言うのよ」

「明るい未来ね」

「…彼、怒ったときほど声が明るいの…わたし
は関係ないけど」

白い光の中で、彼は目をつむり、額の真ん
中の白毫だけを活性化させて、地上の盧至城
の中での円卓会議を観察していた。

これでよかったのだろうか？ 最終的にみんな
幸せになるため…なのだろうか？ 結局すべては
自分のわがままに…

彼は思いを打ち切るように手を振った。時間
が流れ始めた。白毫は跡形もなく消え、遙か
遠くの自転車再び走り出すのが見えた。管
理区画に帰ってきたら笑顔で迎えてやろう。た
とえ間もなく、酷く裏切るとしても、今だけは友
達だから。

(続く)

ne riviĝu kontraŭdiroj.”

“Nu, Sinzi promesas kunlabori kun
ni? Mi supozas, ke li certe koleras
kontraŭ ni.”

“Antaŭ kvin jarcentoj lin trompis Rei
kaj Asuka... Kvankam ne mia afero.”

“Ba, mi forte rekomendas vin, nun
ĉesi ludi per via Leda!”

“Sinzi diras, ke ni forgesu mal-
feliĉan pasintecon kaj kunlaboru por
nia prospero en la estonteco.”

“Nia prospero en la estonteco?”

“...Li estis tre gaja, kiam li
koleris... Kvankam ne mia afero.”

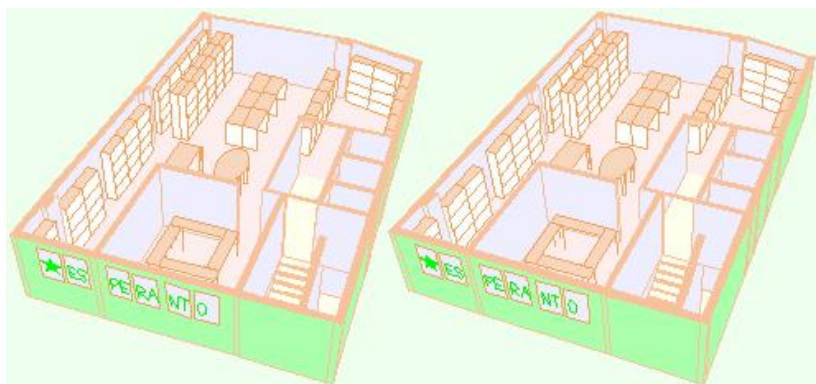
En blanka lumo li fermis la okulojn
kaj per la lumharoj en la glabelo
observis la rondtablan konferencon
en la Kastelo Ruĉio.

Ĉu estis bone, ke mi faris tion? Por
ke ĉiu estu feliĉa ĉe la fino..? Ĉu mi
ne faras ĉion ĉi pro mia kaprico?

Li svingis la manon por meti
punkton al sia hezitado. Malaperis la
lumharoj. Fore malproksime li vidis
biciklon ekkuri. Mi bonvenigu lin per
rideto. Kvankam tre baldaŭ poste mi
kruele perfidos lin, ni estu amikoj
almenaŭ nun.

(daŭrigota)

19: 悔恨 *rimorso*

「□□君、選挙行った?」

聞いたのは…顔がぼやけて、わからない。でも場所は覚えている。人類の歴史と罪の始まりの場所、今は赤く膨れ上がった太陽に飲み込まれて溶けてしまった地球だった。

そして、東京、早稲田のエスペラント会館。日曜日だった。そう、あの日曜日だった。

「ええ、朝起きてすぐに」

「そうか、当然だね。ボクも行かなくちゃいけないけど…今度の選挙って二大政党制だかなんだか知らないけど、投票したい人がいないんだよね。小さい党に投票しても死票になるだけだし」

「でも、戦争は嫌でしょ。平和のために働いてくれない人に投票したらいいんじゃないですか」

「そうだけどさ、ボクはエスペラントしか興味ないからね。どの政党が勝っても、ヨーロッパのようにエスペラントを活用する事になりそうもないしさ」

「ヒットラーやスターリンが勝てば、エスペラントは禁止されますよ」

棚の本を見ていた人々の中で、誰かが笑った。

“Hej XXX, ĉu vi jam balotis?”

De mi demandis... Mi ne scias, kiu li estas, ĉar nur nebule mi vidas la vizaĝon. Pri la loko mi tamen certas: la loko, kie komenciĝis; la Tero, kiu jam fandiĝis en la ruĝa giganta Suno.

Kaj mi staris en la Esperanta Domo, Waseda, Tokio. Dimanĉe, jes ja! En tiu dimanĉo!

“Jes, mi balotis tuj post la vekiĝo.”

“Ho, tre bone! Nature! Ankaŭ mi devus iri... En nunaj elektoj malfacilas baloti, ĉar mankas porbalotinda kandidato en la Du Gigantoj. Oni simple forĵetos la voĉon por malgrandaj partioj.”

“Certe vi malamas militon, ĉu ne? Se jes, vi povus baloti por tiu, kiu laboros por paco.”

“Kvankam vi pravas, nur Esperanto interesas min; neniuj gajnonto akceptus la internacian lingvon, malsame kiel en Eŭropo oni praktikas Esperanton.”

“Kiam gajnos Hitlero aŭ Stalino, oni malpermesos Esperanton.”

Iu ridis en la libro-amantoj antaŭ la bretaroj.

「まあ、あの首相は少し危険だと思うけど、そこまでは…」

「やるんです! やるんです! アイツはやるんですよ! ボクは知っているんです。エスぺラントだけ、じゃない。外国との交流さえも禁止されるんです! そして…戦争が始まり、みんな死ぬんですよ!」

なぜ私は叫んでいるのだろう。感情をあらわにして醜いことだ。本当の、過去の私は冷笑していたのに。

そして、仮にあの選挙が人類が滅亡した遠因のひとつだとしても、他にも多くの原因があり、人類は滅ぶ運命だった。だれにも止めることは…

「投票に行くんだ、みんな行くんだ!」

叫ぶな! 静かにしろ、みんな笑っているじゃないか…それに、もう遅いんだ。誰にも、過去を変えることはできない。棚の本を読んでいるエスぺランティストも、外の陽光の中、笑いさざめいて通り過ぎる若い女たちも、遙かな大昔、永劫の輪廻の始まるずっと前に、みんな死んでしまったのだ!

私は目を覚ました。汗をびっしょりとかいていた。声を出してしまったかな。隣の寝室に眠る彼に気付かれたかもしれない。

私も、あの時に死ねばよかった。もし私が生き残らなければ、または、寂しさを我慢し、仮想人類を創造などしなければ、彼らが永劫の輪廻の中で苦しむこともなかったのに。

△▽▲▼▲▽△

「もちろん誰もが知っているあの方を殺したり、あの方の人格に害のある措置は取れないわ!」

盧至城の展望台では『第二回明るい未来のための有識者会議』が開かれていた『第一回』にはそんな名前は付いていなかったような気がするが、発案者は弥勒菩薩(俗名アス

“Certe danĝera estas la ĉefministro. Li tamen ne faros tion...”

“Li faros! Li faros! Li certe fatos tion! Mia ja scias! Ne nur Esperanton! Li eksterleĝigos eĉ interfluadon kun aliaj landoj. Kaj tiam... VENOS MILITO, MORTOS ĈIUJ!”

Kial mi krias? Malbele mi montras mian pasion. Rikanis mi tiam en la vera pasinteco.

Cetere, kvamkam la fatala elekto puŝis la Homaron al la pereco, ankaŭ multaj aliaj puŝis ĝin. La homaro estis destinita pere. Neniu povis haltigi...

“IRU BALOTI, ĈIU IRU BALOTI!”

Jam ĉesu krii! Ĉiu ridas pro via kriaĉo... Cetere jam malfruas. Neniu povas ŝanĝi la pasintecon. Ĉiu, la esperantistoj, kiuj legas libron antaŭ la bretoj, tiuj junaj virinoj, kiuj gaje marŝas en la strato, ĉiuj formortis en lontana antikveco. Antaŭ la komenciĝo de la senfina metempsikozo!

Mi vekiĝis. Gute mi svitis. Ĉu vi kriis ankaŭ en la realo. Eble en la apuda ĉambro li aŭdis kaj rimarkis mian koŝmaron.

Estus bone, se mi mortus tiam. Se mi ne postvivus, aŭ se mi tolerus la solecon kaj ne kreus virtualajn personojn, ili neniel suferos en la senfina rondiro de metempsikozo.

△▽▲▼▲▽△

“Tiun, Kiun Ĉiu Scias ni kompreneble ne povus mortigi aŭ damaĝi en lia personeco. Ĉu vi konsentas pri tio?”

Sur la observejo de la kastelo Ruĉio oni havis la duan Konferencon por Nia Prospera Estonteco. Kvamkam la unua ne havis tian nomon, neniu rimarkis

か)なので誰も文句を付けない。

参加者も前回とほぼ同じである。ただし、地蔵共同体でのめめ事を調停(または脅して制圧)するために管理人代理であるヒカリは欠席していた。

また、参加者というわけではないが、白猫も不在だった。彼は出かける前に「会議は、ヒトミちゃんにまかせるよ。ボクは地蔵菩薩とあの老人を調べる」と、赤いシラサギに言い残していた。

「まあ、むしろ仮想人格すべての生みの親やからなあ」

と、トウジがリツコに賛意を示した。

「それだけじゃない。再創造者に限らず…」

何人かが息を飲む声が聞こえた。ケンスケは冷笑しただけで、発言を続けた。

「再創造者に限らず、仮想世界で誰かを本当に殺すことはできないんだ。一時的に存在を抹殺しても、仮想世界のどこかに人格データが残っている限り、仮想世界エンジンが再構成して生き返らせてしまう」

「そうね、仮想世界そのものが滅亡した『帝国』の住民でさえ、自動的にデータがこの『代替世界』に転送されて、全員復活したものね」

全員ではない。ヘルミオネは帰ってこなかった。それとも彼女は帰ってきて、ヒカリの人格の一部として統合されたのだろうか、と盧至仏(トウジ)は思った。

「とにかく、あの方を一時的に失神させることができれば…」

「それ、アタシに任せて」

「では、その手順はアスカが立案してくれるかし

pri tio, ĉar la nomuminto estas la budho Majtrejo (alinome Asuka).

La membroj estis preskaŭ tute samaj, kvankam forestis Hikari, la provizora admininstranto de la Komunumo Ksitigarbo, kie tiam okazis konflikto akomodenda.

Cetere mankis ankaŭ la blanka kato, kiu ne estis membro. Antaŭ la foriro ĝi diris al la ruĝa egreto: "Hitomi, bone observu la konferencon, dum mi iros kaj esploros Ksitigarbon kaj la Maljunulon."

"Ni ne povus forgesi, ke dank' al li kreigis ni, ĉiuj virtualaj personoj."

Toozi subtenis Rituko.

"Cetere, ni atentu, ke ne nur la Rekreinto..."

Aŭdiĝis, ke kelkaj ĝemas. Kensuke nur rikanis kaj daŭrigis:

"Ne nur la Rekreinto, sed iu ajn en la virtuala mondo estas senmorta. Oni povus portempe senigi iun ekziston. Sed la datumo restas ie en la virtuala mondo, kaj la virtuala motoro rekonstruos kaj revivigos la personon."

"Vi pravas. Ĉiu loĝanto de la pereinta Imperio estis revivigitaj ĉe nia Alternativa Mondo. Iliaj datumoj estis aŭtomate senditaj kaj rekonstruitaj."

Ne ĉiu. Ne revenis Hermione. Aŭ ŝi revenis kaj estis sintezita al Hikari, kiel parto de ties personeco? Tiel pensis la budho Ruĉio(Toozi).

"Se iel vi povos svenigi Tiun, Kiun Ĉiu Scias..."

"Ni povos. Lasu al mi projekti."

"Bone, Asuka projektu kaj proponu

ら。あの方を閉じ込めておく檻は私が用意するわ。鍵を解読する手間から考えて、長くはもたないけれどね、この小惑星がネメシス星系に突入するまでくらの短期間なら大丈夫よ」

「それ、十分に長期間でっせ。リツコはん」

「あら、たったの百年よトウジくん。私たち仮想人格は不死になるから、たいした時間ではないわ」

仮想世界でも天使や仏陀ではない一般人は、表面上不死ではなく一定の寿命を持ち、死後記憶を消去されてよみがえるのだが『明るい未来』では全員に不死属性が与えられることになっていた。

「アタシもそう思うわよ。もっとも、あの方を説得するには十分な時間ね」

盧至城の前の砂浜の上空では『帝国臣民』の生まれ変わりの子供たちが空中で箒に乗って競技する、クィディッチという『魔法使いの球技』に興じている。

運動神経は全くないのに、細かいルールから、チームわけまで仕切ろうとしている少年は、滅亡した『帝国』の独裁者『神聖大統領』の生まれ変わりである。

「ジョージ、予鈴が鳴ったら、戦うの止めて、城に帰るんやで」

展望台から盧至仏(俗名トウジ)が砂浜で審判をしている少年に声をかけた。

「わかってまんがな、コウチョセンセ。おい、ジョン、お前が心配やねんで」

「ウッセイナ、箒どころかセグウェイも乗れへんやつが、何仕切っとんや」

愚かな『臣民』がいなければ、独裁者は生ま

pri la svinigo. Mi havigos al vi la kaĝon por malliberigi lin. Kvankam elkalkulo de la ŝlosilo ne daŭros longe, li ne povos rompi la kaĝon almenaŭ antaŭ ol nia asteroido eniros en la sistemon de Nemezo.”

“Sufiĉe longe, Rituko.”

“Ne tre longe Toozi! Ni virtualaj personoj estos senmortaj kaj nur cent jaroj tute ne longas.”

Ankaŭ en la virtuala mondo popolanoj krom anĝeloj kaj budhoj estis mortalaj. Post definitiva tempo ili mortas kaj poste reviviĝas sen antaŭa memoro. Sed en la Prospera Estonteco ĉiu estos senmorta.

“Same mi pensas. Tiom da tempo tamen sufiĉos por persvadi tiun al ni.”

En aero super la plaĝo de la kastelo Ruĉio infanoj ludas Kvdiĉo, la pilkoludo de sorĉistoj. Ili estas reenkarniĝoj de la popolo de la pereinta Imperio.

La knabo, kiu sensperta pri sporto volas sola dicidi regulojn kaj teamojn, estis la reenkarniĝo de Sankta Prezidento, la diktatoro de la pereinta Imperio.

“Georgo, je la sonorilo ĉesu militi kaj revenu en la kastelon!”

De la observejo kriis la budho Ruĉio (sekulare Toozi) al la infano juĝanta.

“Mi ja scias la tempoordon, kara ĉefo! Hej Johano, li zorgas pri vi!”

“Fermu vian faŭkon! Kial ordonas tiu, kiu ne povas rajdi eĉ sur segway.”

Kie mankas malsaĝa popolo, tie ne

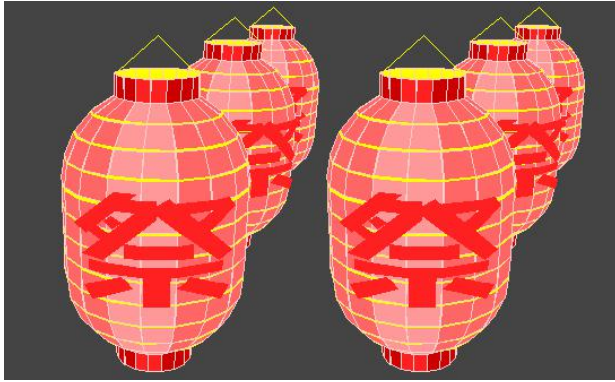
れない。彼はこの『代替世界』でとても元気で、
ちょっとだけ自分勝手な指導者に成長するだろ
う。

(続く)

estas diktatoro. En ĉi tiu Alternativa
Mondo li kreskiĝos tre aktiva kaj
iomete egoisma gvidanto.

(daŭrigota)

20: 提灯 *paper-lanternoj*

廬至城前の砂浜にやぐらが立てられ、そのやぐらと、城の窓や物見台の手すりの間に何本ものロープが張り巡らされていた。

ほうきに乘って空に浮かぶ生徒たちがキャッキヤと騒ぎながら、ロープに赤い提灯を釣り下げていた。

「マナ、ちょうちは、そのくらいでいいから、倉庫に行って太鼓を…」

「わかってまーす、ヒカリセンス。櫓の上に二個、設置するんですよね。もうケンタとムサシが取りに行きましたあ!」

「ありがとう…アスカ、そろそろ…」

「ええヒカリ校長、あとはよろしくね。運が良ければ、アイスクリームを配る時刻までに帰れるわ!」

祭りの中頃、夜八時には、祭りの参加者に冷菓が配られる。

「そうなのといいけど。あ、でも念のため、アスカのくじを私に預けてちょうだい!」

くじは、祭りの始まる前にあらかじめ配布されていた。そして、抽選は祭りが終わる十時ごろである。

「だから何もなければ、そんなに遅くはならない

断罪への航海

Oni metis tureton sur la plaĝo antaŭ la Kastelo Ruĉio. De la fenestroj kaj turoj de la kastelo al tureto oni jam streĉis multajn ŝnurojn.

En la aero ŝvebis lernantoj sur balailoj. Tumulte kaj ĝojkrie ili pendigis ruĝajn paper-lanternojn de la ŝnuroj.

“Mana, jam sufiĉus lanternoj! Nun iru al la tenejo kaj tamburojn…”

“Mi komprenas vin, Direktorino Hikari! Sur la tureton ni metu du tamburojn, ĉu ne? Jam iris por ili Kenta kaj Musasi!”

“Bone, dankon! ...Asuka, jam tempas!”

“Mi iros, Direktorino Hikari. Gardu ilin dum nia foresto. Se ĉio iros glate, ni revenos antaŭ la glaciaĵa tempo.”

Meze de la festo, je la oka nokte oni donos glaciaĵon al la dancantoj.

“Tion mi esperas. Ha, tamen komfidu al mi vian loton. Nur por asekuri nin por neatendita okazo.”

La lotbiletojn oni disdonis jam antaŭ la festo, kaj lotado okazos je la deka, je la fino de la festo.

“SE ĈIO IROS GLATE, ni revenos

Nemezo - 2018

- 85 -

わ』

「もし当たっていたら代わりに景品をもらっておくから、何があっても大丈夫よ、アスカ』

「…と、とにかく行くわ』

「私とトウジが残っていれば、アスカに何かあっても学校は大丈夫だから』

「…ヒカリ、無事に帰ってきたら話があるからね』

数千年ぶりに復活した盆踊りの準備の喧噪と混乱の中から数人が抜け出した。行く先はこの仮想世界の中心、管理区画と名付けられた空間である』

△▽▲▼▲▽△

壁に出現したドアから、机の引き出しから、床の黒い影から、なにもない空中から、多くの人間が、突然飛び出した。彼らは魔法のつえを、機関銃を、鈍い光を放つ手を一人の少年に向けた。

「動かないで。我々はこの瞬間からあ、この代替世界いすなわちカイパーベルト天体の小惑星 K/76696865(えへん) の管理権限を一時的に握ります。我々の管理は臨時的で民主的選挙による正当な政府が樹立されるまでの間のみです』

「一般職員および研究者の皆様は、そのまま仕事を続けてください。今、我々『明るい未来のための有識者会議』に『再創造者』が自主的に権限を委譲されました。繰り返しますが皆様のお立場およびお仕事の内容に変更はありません』

「おもしろい。あなたたちは、これを『自主的な権限委譲』と呼ぶのですか?』

アスカは迫撃砲を少年の姿をした老人にグイと突きつけた。

「そういうことにしていただけると、助かるのです

antaŭ tio.”

“Se vi gajnos, mi konservas por vi la premion. Tial, Asuka, ne ĝenu vin, kio ajn okazos.”

“...Mi jam iros.”

“Toozi kaj mi gardos la lernejon, kio ajn okazos al vi, Asuka.”

“...Hikari, mi volus paroli kun vi, SE ĈIO IROS GLATE.”

Ulabana danco post jarmiloj. El la bruego kaj kaoso eliris kelkaj. Ili celis la centron de ĉi tiu virtuala mondo, la spacon nomata la Administra Kvartalo.

△▽▲▼▲▽△

De pordo apernta sur la muro, de tirkesto de skribtablo, de nigra makulo sur planko kaj de aero subite elĵetis sin multaj homoj. Magian vergon, mitralon kaj brilan manon ili direktis al unu knabo.

“Frizu vin! Nun ni gajnis administran povon sur la Mondo Alternativa, nome la Kuiper-zona Objekto, planedo K/76696865. (Ahem!) Nia povo estos portempa kaj validos nur ĝis kiam oni ekhavos laŭleĝan kaj demokratie elektitan registaron!”

“La ordinaraĵoj kaj studentoj bpovos daŭrigi vian laboron. Nun la Rekremento propravole donis sian povon al ni, la Konferenco por Nia Prospera Estonteco. Ni ripetas: Nenia ŝanĝo estos sur viaj stato kaj laboro.”

“Mirinde! Ĉu vi aŭdacas tion nomi propravola dono de povo?”

Asuka minacis la knabforman maljunulon per sia obusfajlo.

“Ni estus feliĉa, se vi bonvolus tion

が『再創造者』自主的にその席を譲っていただけませんか?」

「いいですよ。ボクを『再創造者』と見破られては、逃げようもない。それに本当にやりたいことはもう、みんなやってしまったからね…ぼく、すなわち『再創造者』と呼ばれる存在は、この太陽系を飛び出してネメシス伴星系を経由し、エリダヌス座エプシロン星へと航行途上である、小惑星 K/76696865 の管理権限を『明るい未来のための有識者会議』…長い名前ですね…に自主的に委譲します。これでいいかな? おや、レイも、ここに来ていたんだね」

「私はレダ…」

「なるほど、君はこの小惑星と同じ名前を持っているわけだね」

「この小惑星には、番号以外に名前なんかない」

「少し考えればわかるよ、レダ。まあそれは宿題にしておこうか」

「ヘムヘム! ご協力感謝します。代替世界の、最終的な航行目的地については将来的に変更されるものと思われませんが、長年にわたる、あなたのご尽力には敬意を表します。今後は盧至魔法学校で…」

「アスカ、代替技術学校だよ」

「うるさいわねケンスケ、いいところなのに、チャチャ入れないで…盧至代替技術学校で魔法史学の教授として…」

「魔法史学じゃなくて『代替技術および仮想世界史』」

「ヘムヘム!『代替技術および…』

「…仮想世界史』を教えると言うのですね。そしてボクは豪華な檻である盧至城から出ることは許されない。それでも追放された独裁者に

fari, Rekreinto. Ĉu vi bonvolus doni tiun seĝon per via propra volo?”

“Jes, mi donos. Vi jam scias, ke mi estas la Rekreinto, kaj mi povus nenien fuĝi. Cetere mi jam faris ĉion, kion mi vere volas... Mi, la persono nomata la Rekreinto rezignas la administran povon sur la planedo K/76696865, kiu forlasis la Sun-sistemon, preterpasos la Nemezan Sub-sistemon kaj atingos ε(epsilono) Eridano. Kaj propravole mi donas ĝin al la Konferencon por Via Prospera Estonteco... Tro longa nomo, ĉu ne? Hej, Rei, ankaŭ vi venis ĉe tien!”

“Mi estas Leda...”

“Do, nun vi havas la saman nomon, kiel la asteroido.”

“La planedo ne havas nomon krom la numero.”

“Pensu iom plu, kaj vi trovos. Tio estu via hejmtasko.”

“Hem, hem! Ni dankas pro via komplezo. Kvamkam eventuale povus ŝanĝiĝi la fina celo de la navico, elkore esprimas respekton al via longjara laboro. De nun en Ruĉia Lernejo de Magio vi...”

“Asuka, de Alternativaj Teknologioj!”

“Ne gravas! Ne ĝenu min dum la parolo...En Ruĉia Lernejo de Alternativaj Teknologioj vi la Historion de Magio...”

“Ne de Magio, sed de Alternativaj Teknologioj kaj Virtualaj Mondo.”

“Hem, hem! La Historion de...”

“*Alternativaj Teknologioj kaj Virtualaj Mondo* mi instruos, ĉu ne? Kaj mi ne rajtas eliri el la kastelo, unu el la plej

対する君達の寛大さは好意に値しますよ…感謝しているってことさ。では、さっさと移動しましょうか。今ならアイスクリームをもらえそうだしね。シンジさん、あなたも盆踊りに参加するでしょう」

「ボクはここに残るよ、チカラ君」

「なるほど、あなたも『有識者』の一人ということですね。がんばってください…もともね、もともとボクに正当な権限があったわけでもないから、ボクの権限を譲り受けた、あなたたちの正当性もあやしいものですけどね」

シンジ以外の侵入者たちは少年を囲んで光の繭を作った。繭が消えると、彼らも消えていた。そして、シンジと、他の研究者たちは何ごともなくったかのように仕事に戻った。

「なんで、アタシたちのアイスクャンデーがないわけ、ヒカリ?」

「だ、だから、アスカがあっちこっちの共同体に案内状を出したでしょう」

「あっちこっちじゃなくて、全部の共同体を招待したわよ。踊る人数は多い方がいいじゃない…ま、ちょっと多すぎるような気がするけど」

仮想世界とは便利なもので、盧至城の前の砂浜は、その夜、普段の何倍にも広がっていたが、それでも人数が多すぎてギウギウウ詰めた。

「これじゃ盆踊りじゃなくて…」

「歌謡ショーね…さすがは、数千年も支配してきただけのことはあるわ。本当にアタシたちが勝ったのかしら」

やぐらの上では影の支配者の位置から引きずり下ろされたはずの『再創造者』が、巧みな話術と、美しい歌声で、既に人心を収攬していた。

imponaj kaĝoj. Mirinde grandanima vi tamen estas al mi, la forpelita despoto... Mi dankas vin. Nun ni devus transiri. Ni rapidu kaj ni povos ricevi glaciaĵon. Kara Sinzi, ankaŭ vi iros kaj dancos en la ulambana rondo, ĉu ne?”

“Dankon, sed mi restu ĉi tie, Tikara.”

“Ha, mi komprenas: Vi mem estas unu el la Konferencanoj. Mi deziras vian sukceson... Mi tamen ne estas tute certa, ke via povo estas laŭleĝa, ĉar vi ricevis tion de mi, kiu mem gajnis la povon tute ne leĝe.”

La enpenetrintoj tuj ĉirkaŭfermis la knabon kaj faris kokonon el lumo. Kiam la kokono malaperis, ankaŭ ili malaperis. Sinzi kaj la studentoj rekomencis labori tute trankvile.

“Kial do jam ne restas glaciaĵo por ni, Hikari?!”

“Ĉar vi, Asuka sendis invitkarton al kelkaj komunumoj.”

“Ne al kelkaj, sed al ĉiu! Ju pli multaj dancos, des pli sukcesa estas la festo, ĉu ne? ...Ili tamen povus esti tro multaj.”

Ĉiopova estas virtuala mondo: La plaĝo antaŭ la Kastelo Ruĉio tiunokte ŝvelis eĉ kelkoble pli granda. Ĝi tamen estis tute ŝtopita de tro multe da homoj.

“Tio jam ne estas ulambana danco,”

“sed muzika kunveno! Jen kial li povis regi nin dum jarmiloj! Mi nun forte dubas, ĉu ni vere venkis lin.”

Sur la tureto per belaj kantoj kaj sprita parolo jam ĉarmis la publikon la Rekremento, kiun ĵus antaŭe oni forpelis de la seĝo de kaŝita despoto.

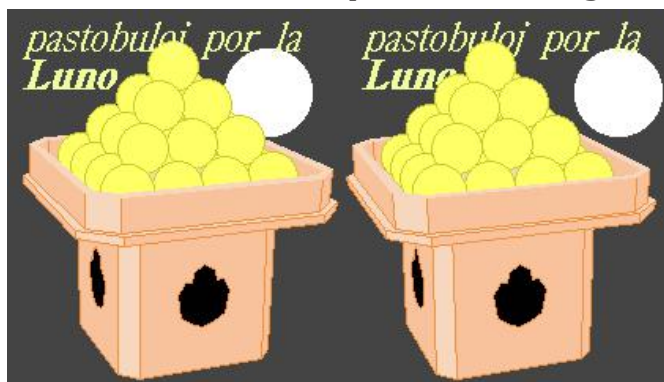
「今選挙をやったら彼が大統領ね…って、そんなことはあどうでもいいのお!!なんでアイスクリームが足りないの!!!盧至仏が、人数分出してくれるはずじゃない。トウジはどこへ行ったのよ!」

「アスカが、あの誰でも知っている方一チカラって名前は知らなかったけどーを連れて帰ってきたのを見るなり、なんや、シンジはおらんのか。ちょっと下に降りてシンジにおうて来るわって。」
(続く)

“Se nun ni havos elekton, li certe estos la prezidento...Tio tamen ne gravas!! Gravas, ke MANKAS GLACIAĴO!!! La budho Ruĉio promesis liveri kiel multe tiel kapo! Kien do iris Toozi!”

“Kiam Asuka revenis kun Tiu, Kiun Ĉiu Scias, kvamkam mi ne scii lian monon Tikara, li diris, - Se Sinzi ne volas reveni, mi mem iros malsupren por vidi lin.”
(daŭrigota)

21: 団子 *pasto-buloj*

「諸君、ボクは幸せだよ。数ある仮想世界の中で一番すてきな、この代替世界の君たちと知り合えて。きっと、ボクは君たちの前で歌うために生まれてきたんだね。さて、次の歌は…」

カヲルは…もとい、チカヲルは、やぐらの上で頭を抱えて、うずくまった。

「アンタ、なに考えてんのよ。だれがやぐらに登って歌っていいって、言ったのよ。」

「だれか、この乱暴者を取り押さえてくれないか」

「乱暴者はアンタでしょ。今まで散々アタシたちをコケにして!アタシたちを太陽系から拉致して、ネメシス伴星系くんだりまで連れてきたのは!」

「おや、ほんの冗談のつもりだったのに、本質的な問題を持ち出してきたね。君たちを、だまして連れ出したのは事実だけど、やむを得ない事情ってものがあつたのさ。おとなしくついて行くと言っているボクを失神させた上で自宅から連行したり、楽しいお祭りの最中にそんな話を始める君は、好意に値しないね。君が嫌いってことさ。」

怒りで真っ赤になったアスカのこぶしは、もう一度、口の減らない少年の頭を殴りつけてい

“Estimataj sinjorinoj kaj sinjoroj!
Mi estas feliĉa! Feliĉe mi renkontis
vin en ĉi tiu Mondo Alternativa, plej
simpatia el la miliardoj da mondoj
virtualaj. Certe mi naskiĝis por esti
kun vi! Nun mi kantos...”

Tiam Kaoru... eĥ, Tikara sur la tureto
kaŭriĝis kun la kapo en la manoj.

“Kion vi volas fari!? Kiu permesis al
vi grimpi la turon kaj kanti antaŭ la
publiko!?”

“Iu katenu tiun sovaĝulinon, mi
petas vin!”

“Vi mem sovaĝe mistraktis nin! Ĝis
nun vi faris nin marionetoj! Estas vi,
kiu delogis nin de la Suna Sistemo kaj
trenis nin al la Subsistemo Nemezo.”

“Ho, ŝajnas al mi, ke vi jam ne volas
havi amuzon, sed severan akuzon
kontraŭ mi. Estas fakto, ke mi delogis
vin. Mi tamen havis neeviteblan
motivon, kiun vi ĉiuj devus kompreni.
Mi ne rezistis, kiam vi enpenetris en
mian hejmon kaj arestis min. Vi ja
svenigis min tute ne necese. Eĉ en tia
amaza festo vi volas malpacon! Kiel
malinda vi estas! Mi ne amas vin!”

Furioza kaj ruĝa en kolero Asuka
denove batis la impertinentan knabon je

た。

△▽▲▼▲▽△

「シンジ、久しぶりやな。なんやレダも、ここにお
るんか」

机に向かって何か作業をしていた二人は、た
め息をつき、そして振り返った。

「早かったね。もう少しかかるかと、思ったんだ
けど」

トウジは近くの回転椅子をカラカラと引き寄せ
ると、ドンと座った。

「ああ、あの金堂のことかいな」

「無限に続くマトリョーシカ、というわけさ。真面
目に扉を開けると、当然無限の時間がかか
るんだけだな」

「ワシはな、数学は得意なんや。無限回の繰
り返しやけど、あの数列は、加算したら有限の
値に収束するやないか」

「まあいい、君以外の人間が管理区画に立ち
入らないようにできれば」

「アスカかて、アホやあらへんで」

「…アスカは、バカよ。いまだに与えられたシナリ
オにとらわれている」

「とらわれんためにレダと名のつとるんか？ 性格
はレイのままやないか」

彼女は冷たい目でトウジをにらんだ。

「地上も、えろう騒いどるな…しもたアイスキャン
デー足りんやないか」

トウジの額には一瞬第三の目、白毫が現れ
て、消えた。地上ではヒカリの前にアイスキャン
デー入りのダンボール箱の山が現れた。

不幸にも、たまたまそこで鬼ごっこをして、走り
回っていたマナという生徒が下敷きになったが、
更なる不幸は、アイスキャンデーが多すぎて余

la kapo..

△▽▲▼▲▽△

“Sinzi, longe ni ne vidis nin, ĉu ne?
Ha, ankaŭ Leda sidas ĉi tie!”

La du personoj, kiuj laboris ĉe tablo,
ĝemis kaj sin turnis al la enveninto.

“Jam vi atingis nin. Mi esperis, ke
ni havus iom pli da tempo.”

Toozi alŝovis al si najbaran seĝon
kaj frape eksidis sur ĝin.

“Ĉu temas pri la Ora Kapelo?”

“Senlima matreŝko ĝi estas. Se vi
estus stulta malfermadi la pordojn,
kostus al vi senlima tempo!”

“Mi scias matematikon. Kvankam
la pordoj estas senlime ripetitaj, tiu
serio konverĝas al finia sumo.”

“Ha, bone! La Administra Kvartalo
restas atingebla de neniu krom vi.”

“Ne kredu Asuka malsaĝa.”

“...Mi kredas jes. Ĉar ankoraŭ nun
ŝin katenas la scenaro.”

“Kaj por ne kateniĝi vi nomas vin
Leda? Vi tamen agas kiel Rei.”

Flegme ŝi rigadis Toozi.

“Oni origias supre... Ve, al ili
mankas glaciaĵo!”

Aperis kaj malaperis lumharoj sur
la frunto de Toozi. Supre antaŭ
Hikari aperis monto da kartonaj
skatoloj plenaj de glaciaĵo.

Ĝuste tie kuris malfeliĉa lernantino
Mana, kiu ludis katludon. Ŝin subpremis
la skatoloj. Plia malfeliĉo estis tio, ke tro

ったため祭りのあとで箱が片付けられるときまで誰もそれに気がつかなかったことであった。

「…アスカ、たのしそうね」

「アスカも、そして喧嘩の相手も自分の役割をたのしんどるんや。それが本当の自分やない、ということとはわかつとるんやけどな」

「トウジ、何が言いたいんだい？」

わかつとるやろ。

「ワシはホントのトウジやない。いや本物のトウジが、人類の歴史上実在したこともないんや」

「私たちはアニメの登場人物よ。実在できるハズもないわ」

「アニメなら、オモロい方がええからな。アスカやレイみたいな極端な性格がええ。ワシみたいな常識人は脇役ちゅうわけや」

「…時間と労力がもったいないから、その点についてはコメントしない。で、何が言いたいのか？」

「たとえワシらが造られた魂しか持ってなくても…仮想世界やから肉体はないさかいな…いま、ここで、いろんな事を考えながら悩んどるワシらは、間違いなく存在しとるんや」

「デカルトが同じことを…」

「そんな大昔の、実在したかどうかともわからんような人間がなに言おうと関係ないわい！ ワシは、今のワシらのことを言うとするんや。お前らがシンジとレダでも、他の誰かでも関係ない。確かなことは、ワシらが今の瞬間に、考え、悩み存在していることなんや」

「さすがのボクも、デカルトに会ったことはないけどな。実在したことは…」

multis glaciaĵo kaj neniu rimarkis ŝin, ĝis post la festo, kiam oni komencis forigi la skatolojn.

“... Asuka amuzas sin multe.”

“Kaj Asuka kaj la kundisputanto ĝuas sian rolon, kvankam ili bone scias, ke tiuj roloj tute ne spegulas ilian proplan kaj veran personecon.”

“Toozi, kion vi volas aludi?”

Li bone komprenis min.

“Mi ne estas la vera Toozi. Fakte neniu vera Toozi vivis en la reala historio de la Homaro.”

“Ni estas roluloj en animacia filmo. Neniu animaciulo vere ekzistis.”

“Amuza devas esti animaciuloj. Ili devas esti ekstravagancaj kiel Asuka kaj Rei. Prudenta povas esti nur malgravulo kiel mi”

“...Por ŝpari nian tempon kaj forton mi ne repliku vian ofendon. Kion vi volas aludi?”

“Kvankam ni havas koron artefaritan — cetere ni vivas en virtuala mondo kaj ne havas korpon —, certe ekzistas ni, kiuj pensadas kaj zorgadas pri plej diversaj aferoj.”

“Samon diris Kartezio...”

“Nenio bona estas mencii tiel antikvan personon, pri kies ekzisto neniu estus certa! Temas pri ni, kiuj nun vivas! Mi ne zorgas, ĉu vi estas Sinzi kaj Leda, aŭ io aliaj. Mi estas certa nur pri tio, ke ni ĉiuj nun pensadas, zorgas pri io aŭ alia kaj ekzistas.”

“Eĉ mi mem ne renkontis Kartezion. Estas tamen certa, ke li vere...”

「そんなこと聞きとうて来たんやないで。ワシは、ホンモンのトウジやない。ワシと暮らしとる女も、太古のアニメのヒカリとは似ても似つかんバケモンや。そやけど、ワシがあを女を愛していかん理由があるんか。ワシらが幸せになつては、いかなわけがあるんか。お前らが何であろうとええんや。ワシらのじゃま、だけは、せんでほしいんや」

「…上は、いい月ね」

「そうだね。ボクらも月見をしよう」

シンジと今、名乗っている存在が手を挙げる。と、ぼんやりした白い光が消え、夜になった。上には丸い月が輝いている。遠くから、盧至城の歌謡ショーの歌声と太鼓の音もかすかに聞こえてくる。今はアスカが歌っているようだ。

「…そやな月見にしか。月見ちゅうたら、ススキに団子やな」

かたわらの机の上に団子を盛った三方と、花瓶に活けたススキが現れた。

「どや、うまそうな団子やろ。ひとつ喰うてみ」

レダは、団子の山からひとつ取って、口に運んだ。

「おいしいわ…あなたもこわい顔をしていないで、食べた方がいい」

トウジとにらみ合っていた青年も、肩の力を抜くと、ひとつつまんだ。団子の山は、食べられただけまた増えて、元の形を保っている。

「この団子はたしかに、おいしいね。でも、みんな同じ味がする」

「そら、同じ団子の複製やから仕方ないわ。団子だけやない。月も複製や」

トウジはヒョイと手を伸ばすと、夜空にかかる満月をつまんだ。

“Jam ne parolu plu pri tiaj sensencaĵoj! Kvankam mi ne estas vera Toozi, kaj kvankam la virino, kiu vivas kun mi, estas monstrino kaj ne egalas al Hikari en la antikva animacio, neniu ali rajtas malpermesi al mi ami ŝin. Neniu alia rajtas rifuzi al ni esti feliĉaj. Mi ne zorgas, kio ajn vi estas. Tial ankaŭ vi ne zorgu pri ni!”

“...Supre pendas bela luno.”

“Certe. Nu, Ankaŭ ni ĝuu ĝin.”

La estaĵo, kiu nun nomas sin Sinzi, levis la manon. Jen estingiĝis la nebula blanka lumo kaj noktiĝis. Supre en la ĉielo brilis ronda luno. Defore aŭdiĝis kantoj de la Kastelo Ruĉio. Ŝajne tiam kantis Asuka.

“...Bone, ni ĝuu la lunon. Kun la luno oni ĝuu miskanton kaj pastobulojn.”

Sur najbara tablo aperis pastobuloj sur ligna tenujo kaj miskanto en vazo.

“Jen bongustaj pastobuloj. Volu manĝi ilin.”

Leda prenis unu el la piramido de pastobuloj.

“Certe bongusta ĝi estas... Ne utilas grimaci. Ankaŭ vi manĝu.”

La junulo, kiu fiksas sian rigardon al Toozi, malstreĉis sin kaj manĝis unu. La pastobuloj en la piramido remultiĝis, ĝuste tiom, kiom ili manĝis.

“Mi bone frandis la pastobulo. Ili ĉiuj tamen havas tute saman guston.”

“Ĉar ili ĉiuj estas kopioj de unu sama. Ne nur pastobuloj, sed ankaŭ la luno.”

Toozi etendis la manon kaj prenis la rondan lunon en nokta aero.

「これも団子と同じや。」

「…まるいもの、白いもの……でも、食べられないわ。」

「味が定義されてないだけや。」

トウジは月を口に放り込んだ。

「月がなくなっちゃたよ。」

「かまへん。こうすればええんや。」

トウジは団子をひとつ取り上げて、月があった位置に置いた。団子は輝いて、月になった。

△▽▲▼▲▽△

「アンタさっきアタシがやぐらの上で歌っていたとき、一瞬、月が消えたような気がしなかった?」

やっと届いた追加のアイスクャンデーをかじりながら、アスカが言った。

「ごめん、見ていなかったんだ。どこかの暴力女のせいで、頭が痛くてうずくまっていたからね。」

「あのねえ、人間きの悪いこと言わないでよ。ちょっと頭をなでただけじゃないの。」

「なるほど、なでたのか、君の、愛情表現は過激だねえ。」

「な、なにが愛情表現よ。私が好きなのはシンジだけよ。」

「そうかな。好きならなぜ、彼がレダと二人きりで管理区画に残るのを許したんだい。」

「二人だけじゃないわ。他の研究員もいるじゃない。」

「彼らは、もう追い出されたよ。」

「え。」

“Tio egalas al pastobuloj.”

“...Egale ronda kaj egale blanka. Vi tamen ne manĝas ĝin.”

“Mamkis nur difino pri gusto.”

Toozi simple formanĝis la lunon.

“Nun al ni mankas la luno.”

“Nenia problemo. Jen, vidu.”

Toozi prenis unu pastobulon kaj metis ĝin tie, kie estis la luno. Ĝi ekbrilis kaj fariĝis la luno.

△▽▲▼▲▽△

“Ĉu vi rimarkis, ke la luno malaperis portempe, kiam mi kantis sur la tureto antaŭ la publiko?”

Demandis Asuka manĝante glaciaĵon longe atendatan.

“Ha, bedaŭrinde mi ne rimarkis. Tiam mi kaŭriĝis kun doloranta kapo dank'al iu sovaĝulino.”

“Ho, ve, vi ne parolu pri mi tiel! Oni povus miskompreni vin. Mi nur karesis vin je la kapo.”

“Ho, mi ne scias, ke vi nur karesis min! Tro pasia estas via amesprimo!”

“Tute ne amesprimo tio estis! Mi amas nur Sinzi.”

“Ĉu vere? Kial do vi permesis al li resti kun Leda solaj en la Administra Kvartalo?”

“Ne solaj ili estas. Restas ankaŭ aliaj studentoj.”

“Oni jam elpelis ilin.”

“He?”

「それより今、変な声が聞こえなかったかい」

「どこから？」

「ボクたちの足元から」

彼らは、余ったアイスクャンデーが詰まった箱の上に座っていたのである。ただし、仮想世界のアイスクャンデーは食べるとき以外は冷たくないし、とけもしない。

「なにも聞こえなかったわよ」

「そうかい。でも、気味が悪いから、ゆこうか」

「ええ、また踊りましょ」

(続く)

“Cetere ĉu vi ne aŭdis iom strangan voĉon?”

“Kie?”

“De sub niaj piedoj.”

Ili sidis sur la skatoloj de nemanĝitaj glaciaĵoj. La glaciaĵoj plenaj en la skatoloj tamen estante en la virtuala mondo nek degelas nek fridas ĝis kiam oni ekmaĝas ilin.

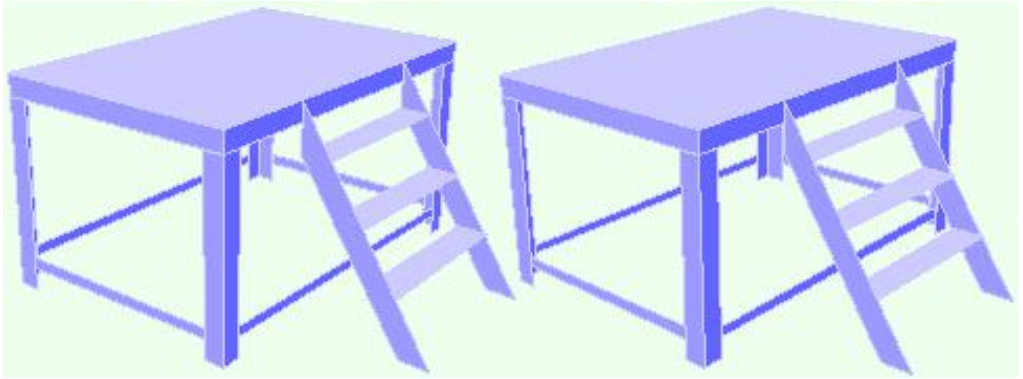
“Nenion mi aŭdis.”

“Ĉu vere? Ni tamen foriru de ĉi tiu suspektinda loko.”

“Bone, ni dancu denove.”

(daŭrigota)

22: 朝礼台 *estrado*

「君の心は繊細だね、アスカ。好意に値するよ」

「アタシにチョッカイかけても無駄。黙って踊りなさい」

「黙ってちゃ、おもしろくないよ」

「そうね、アンタって、バカなことを言っても憎めない、いい性格ね。アンタはアタシたちをひどい目にあわせた張本人なのに」

「権謀術数の生活はもうやめたんだ。君たちが許してくれるのなら、普通の人になりたいんだよ」

「アタシも普通の人だったこと、ないわね。いつも朝礼台の上に立った体操の指導者みたいに、他の人間を思い通りに動かそうとしてきた。もうたくさんよ！ アタシも今度の選挙には出ないわ。いっしょに、普通の人間になりましょう」

「そうだよアスカ、最初からそうしていれば、ボクたちは…」

「え」

踊りの輪の中で、突然ふたりは立ちすくんだ。アスカは隣に立っている少年をじっと見つめていた…もちろん彼は少年どころか、現存するもっとも古い、今は伝説となった『人間』に由来する知性のはず。外見は、関係ない。

“Delikata estas via koro, kiu indas simpation.”

“Neniam vi sukcesos delogi min. Silentu en dancado.”

“Sen babilado ni ne ĝuus feston.”

“Bone, vi pravas. Vi scias amuzi nin tiel babilante. Certe oni ne povas vin malami, spite al tio, ke vi mem trompadis kaj suferigis nin ĉiujn.”

“Jam ne plu mi vivos en konspiroj. Se vi permesos, mi volas esti simpla popolano.”

“Neniam mi vivis vivon de simpla popolano. Kiel gvidanto de gimnastiko sur estrado, ĉiam al io mi direktadis la aliajn. Jam la fino! Mi ne kandidatiĝos en la venonta elekto. Tial ni ambaŭ estu simplulo.”

“Vi pravas, Asuka! Se de la komenco ni estus simplaj homoj, ni ne devis…”

“Eĥ?!”

En la rondo subite haltis du dancantoj. Asuka fiksas la rigardon al la knabo, kiu staras apud ŝi… Jes, ŝi ja scias, ke fakte li ne estas knabo, sed la plej malnova ekzistanta inteligento, kiu devenas de la HOMO. La aspekto ne estas la enhavo.

しかし、外見が関係ないのなら、彼が再創造者であるという証拠がどこにあるのか。それどころか、この雰囲気、この表情…

「アンタ、私たちをだましたわね」

△▽▲▼▲▽△

「君の行動は大変興味深いねトウジ、おもしろってことさ」

やはりコイツは…

「おもしろうて、そのうち哀しくなるんや」

「もう帰りたい。ただひとつ君だけに言っておくが、ボクの目的地と君たちの目的地は、同じだよ」

ここで追い出されては、困る。こんな抽象的な言明では、口約束にもならない。

「ワシも他の仮想人格も旅に疲れた。もう実在もせん一神教徒との軋轢や平和交渉ではものたりんのや」

トウジに、彼はフツと笑った。

「一応、実在はしているんだけどね。まあ、人数は極めて少数だけど。文化的多様性のためには、彼らも必要なんだ。エスペラントとは違う言葉を使う人々がね」

「なんや、エスペ…？」

話は迷走していたが、トウジは、相手に話し続けさせることにした。

「エスペラント。私たちの言葉を昔はそう呼んだのだよ。…伝説では、エスペラントは、ザメンホフという一神教徒が修羅道に陥っていた衆生を救済するため創造した言語だという」

「ほんまかいな。一神教徒は戦争大好きやないか」

Se la aspekto ne estas la enhavo, kie estas pruvo, ke li estas la Rekremento? Cetere Asuka ja tro bone scias tiujn atmosferon kaj esprimojn...

“Vi ja trompis nin ĉiujn!”

△▽▲▼▲▽△

“Tre interesaj, Toozi, estas viaj agoj! Mi diras, ke vi amuzas min!”

Mia supozo trafis...

“Certe amuza! Aliflanke mi tamen sentas min mezera.”

“Nun, mi supozas, estas la tempo por vi foriri. Mi diru nur la fakton, ke la loko celata de mi identas kun tiu de vi.”

Mi tamen ne povas foriri! Tiuj vortoj abstraktaj validas eĉ ne buŝan promeson.

“Mi, same kiel aliaj virtualuloj, lacas de la vojaĝo. Ne amuzas nin la konfliktoj kaj traktado kun monoteistoj fikciaj.”

Moke al Toozi li ekridis.

“Vi sciu, ili almenaŭ ekzistas, kvankam kun minimuma nombro. Ili estas necesa por kultura diverseco. Necesa estas la popolo, kiu parolas lingvon alian ol Esperanto.”

“Kio estas Espe..?”

La interparolo jam falis en konfuzon. Toozi lasis lin paroli plu.

“Esperanto. Jen la nomo de nia lingvo por la prapatroj. ...Per legendoj ni scias, ke la lingvon Esperanton kreis iu monoteisto nomata Zamenhof por savi la homaron el sinsekvantaj militoj.”

“Nekredeble! Monoteistoj ĉiam amas militon, ĉu ne?”

「ま、伝説だからね。しかし、言語を個人が創造した例は他にもあるのだよ。昔、ヘブライ人という人々がいた。彼らの神話では、何千年も昔に、パレスチナという地域に暮らしていたという人々の子孫だった」

「一神教徒のモデルやな」

「そうさ…それでね、ある時、彼らは他の民族に憎まれて、皆殺しにされそうになった」

「他の民族で、帝国やな」

「いや、君たちの知っている帝国とはまた違うんだ。彼らは第三帝国と名乗っていた。その第三帝国を打ち破って覇権を握り、世界征服に乗り出した国が、君たちの帝国のモデルだよ」

シンジがこんなことを知っているわけがない。それを平然と聞いているレダもただの仮想人格であるはずがない。

「それやったら、帝国は善玉、ちゅうことになるやないか」

「善悪は関係ないだよ…少なくとも彼らには、ね。第三帝国は、もう少しで完全にヘブライ人を絶滅させるところで帝国によって打ち倒されたんだ。そして生き残ったヘブライ人は…どうしたと思う？」

「どうしたんや？」

「パレスチナに行って、そこで何千年も平穏に暮らしていた人々を皆殺しにしたんだ。その屍の山の上に、自分たちの新しい国をつくったんだよ」

「…そんなこと、あるわけないやろ。人非人どもに殺されかかったもんが今度は他の罪もないもんを殺すやなんて」

「事実だよ。それが人間だ。仮想人格が彼らをあがめたてまつる理由はないんだよ…彼らはそこに国を創っただけでなく新しい言葉まで創った。彼らの宗教儀式の中にしか残っていなかった古代語をパレスチナに移住した、ひとりの男と

“Ha, tio estas nur legendo. Cetere ankaŭ alia individuo kreis lingvon. Antaŭ longa tempo estis popolo nomata hebreoj. Laŭ ilia mito ili estis pranepoj de la popolo, kiuj vivis en Palestino antaŭ jarmiloj.”

“La modelo de la monoteistoj?”

“Vi pravas... Foje iu alia popolo malamis kaj preskaŭ sukcesis ekstermi ilin.”

“Ĉu tiu alia popolo estas la Imperio?”

“Ne, tiu popolo estas ne estas via Imperio. Ili nomis sin la Tria Regno. Kiu venkis la Trian Regnon, dominis kaj ekvolis konkeri la tutan mondon, jen tiu estas la modelo de via Imperio.”

Ne eblas, ke vera Sinzi scias tiaĵon. Leda tute ne ŝajnas miri pri tio. Ankaŭ ŝi ne povas esti ordinara virtualulo.

“Se tio estas vera, oni devus vidi la Imperion bona regno.”

“Ne temas pri bono kaj malbono... almenaŭ por ili. Kiam la Tria Regno preskaŭ ekstermis ĉiun hebreon, la Imperio venkis ĝin. Kaj la postvivintaj hebreoj... Kion, vi pensas, ili faris?”

“Kion?”

“Ili iris al Palestino kaj forbuĉis la popolon, kiu vivis pace dun jarmiloj. Sur iliaj kadavroj la hebreoj fondis novan regnon.”

“...Mi ne komprenas vin. Ili apenaŭ postvivis la atenton de friponojn. Kiel ili povus mortigi aliajn senkulpulojn?”

“Jen fakto. Tia estas la Homo. Ne indas, ke la virtualuloj adoru la Homo. ...Tie ili fondis ne nur regnon, sed ankaŭ novan lingvon. Unu viro kaj lia familio enmigris en Palestinon. Kaj tie ili

彼の家族が復活させたのさ」

「…お前も同じことをしたちゅうわけか。ワシらをオモチャにしおって」

あかんで。本気で怒ったら、コッチの負けや。

「エスペラントの初期の宣伝文句に『エスペラントは民族語と共存し、エスペラントの普及は少数民族の言語を守ることになる』と書いてあった」

「ようわからんで」

「帝国が暴力と経済力によって自分の言葉を押しつけて、他の言語は消滅寸前だったからね。同じ民族の中では自分の言葉をしゃべり、他の民族と話すときは中立なエスペラントを使うという方法をエスペ란ティストは提案したんだ」

「ワシらが今、しゃべっとる言葉が、そのエス…やったら、その方法はうまくいかなかった、ちゅうわけか」

「エスペラントが少数派だった時代に普及活動をしていた連中は、うまくいくと信じていたようだね、ハハハハ。でも実際には、エスペラントが普及してからわずか数百年後には、エスペラント以外の言葉はすべて、帝国の言葉を含めて、消滅してしまった。古文書と儀式の中にしか残らなかったんだ。だから君たちの帝国は、君たちと同じくエスペラントをしゃべっていたわけさ」

「それやったら、エスペ란ティストがやったことは、帝国とたいして変わらなかった、ちゅうわけか」

いや、同じじゃない。でも今は、コイツの機嫌をとらないかん。

「他の言語の消滅に至る過程が、多少平和的だったということ以外はね。千年もたった今ではどうでもいい話さ。でもボクは、一神教徒の言語と文化の復活に苦労したよ。しかし、苦労は報われた。数百年もの間、代替社会を安定

rekreis arkaikan lingvon, kiu apenaŭ restis en iliaj religiaj ritoj.”

“...Kaj ankaŭ vi faris la samon? Vi ja ludis por ni!”

Ne, ne koleru! Estu trankvila por venki lin!

“En la unua fazo de Esperanta movado oni propagandis, ke Esperanto kunekzistos kun naciaj lingvoj. Ĝia disvastiĝo tenas minoritatajn lingvojn.”

“Mi ne komprenas vin.”

“Tiam la Imperio per armeo kaj mono subpremis la aliajn. Iliaj lingvoj estis pereantaj. La esperantistoj proponis, ke kun samgentanoj oni parolu en ilia lingvo, dum kun aligentanoj oni parolu en Esperanto neŭtrala por ĉiu.”

“Se la lingvo, per kiu ni nun parolas, estas tiu Espe.., tiu propono verŝajne ne ne sukcesis.”

“La aktivuloj en la unua minoritata fazo de la movado kredis, ke tio certe sukcesos, ha, ha, ha! Sed jam en tiuj jarcentoj, kiuj sekvis disvastigon kaj la Finan Venkon de Esperanto pereis ĉiuj aliaj lingvoj kune kun tiu de la Imperio. Ili restis nur en arkivoj kaj ceremoniaĵoj. Tial, kiel vi bone konas, Esperante oni devis paroli ankaŭ en via bedaŭrata Imperio.”

“Se tio estas vero, la strebado de esperantistoj havis sekvon pli malpli egalan al tiu de la Imperio?”

Ne, nepre ne egala! Mi tamen ne refutu lin.

“Vi pravas, kvankam la procezo de neniigo de la aliaj lingvoj estis iom pli paca. Nenio tio estas post jarmilo. Por mi tamen estis granda laboro por rekrei la lingvon kaj kulturon de la monoteistoj.

させるという目的に、一神教徒の存在は役に立ったから」

これ以上引き伸ばすのは、無理みたいや。アスカに話さんと、一人で来たのはムチャやったな。

「今までは、うまくいったのかもしれん。それでも、これ以上この狭い空間に閉じ込められてたら、ワシらは人の心を保てへんやろな。もう誰もネメシより遠くへは行きとうないんや」

「人類は最終的には、もっと、もっと遠くへ行こう。しかし、しばらくはネメシ伴星系が、安住の地となるかもしれないね…でもさ、そう簡単に、ホイホイ手に入る安住の地は有り難みがないと思わないかい。君たちはやっぱりボクと闘って安住を勝ち取る必要がある。」

「お前は負けてくれるんか」

ニヤリ、と笑うと、相手は答えた。

「君たちに力がなければ、もう少し、ボクの都合を優先しようかな。ネメシで航海をいったん停止して、伴星系全体に君たちが拡がってしまったら、ボクの手には負えなくなる。だから…」

「他の恒星系へ、飛行を続けるちゅうんか」

「君たちが、ボクを止められなければね。ネメシをかすめて運動エネルギーを少しだけ分けてもらえば、数千年しかかからないよ」

「ヒカリはもう、化け物になりかけとる。そんなに長くかかったら、人間の心が消えてしまうわ」

「そう思うのなら、がんばりたまえ。ボクは、どっちでもいい。君たちが壊れたら、すべて消去してエリダヌス座エプシロン星に到着後に、三回目の再創造に取りかかる、という手もあるんだよ」

La rekompenco estis granda. Jarcentoj da stabilico de la Mondo Alternativa dankas al ekzisto de la monoteistoj."

Plu babiladi kun li mi ne sukcesus. Estis mia eraro veni nenion dirinte al Asuka.

"Ĝis nun ĉio iris glate por vi. Sed plu vivi ni ne povos en tiu ĉi malvasta spaco! Ni ne povos teni homan koron! Neniom pli fore ol Nemezo ni volas vojaĝadi!"

"Post ĉio la Homaro certe flugos ĝis multe pli foren. Por iom da tempo ni tamen eble ripozos en la Subsistemo Nemezo... Sed vi ne vidos valoron en tiu ripozo, se vi ricevis tion sen penoj. Tial vi devos batali kontraŭ mi kaj venki min por gajni ripozon."

"Ĉu vi lasos nin venki vin?"

Rikano kaj respondo:

"Se vi ne estos sufiĉe fortaj, por iom pli da tempo mia prefero validos. Se mi haltos ĉe Nemezo kaj vi difizos en tuta Sistemo, neniam plu mi havos potencon super vi. Tial..."

"Tial vi daŭre flugos plu al iu alia sistemo, ĉu ne?"

"Mi certe flugos plu, se vi ne povos venki min. Dum preterflugo de Nemezo ni ricevos kinetan energion. Nur jarmiloj sufiĉos atingi la celon."

"Mia Hikari jam estas preskaŭmonstro. Post tiom da tempo ŝi jam ne plu havos koron de homo."

"Se vi timas tion, vi devas venki. Tio neniel ĝenos min. Eĉ se vi ĉiuj frenezigos, mi povos nuligi ĉion kaj komenci alian rekreon post mia alveno al ε(epsilono) Eridano."

「この、人非人が!」

「ちょっと、しゃべりすぎだね。今度こそ本当に帰ってもらうよ」

トウジは彼に飛びかかったが、空中でかき消すように消えてしまった。そしてシンジは、もう、シンジの姿をしていなかった。白髪の少年…いや、老人、人類の絶滅後、仮想人類を作り出したという再創造者の本来の姿に戻っていた。

△▽▲▼▲▽△

「なんで、また金堂があるのよ!」

アスカは何としても金堂の中に入り込もうとして、金色に輝く扉を何度も何度も蹴破ったが、扉の向こう側にはいつも全く同じ金堂が建っていた。

「いったい、いくつ扉を破ればいいのよ! もう、百二十七枚目だというのに…それにしても、あんな簡単なトリックに気がつかなかったなんて。もう、一発、殴っておけばよかった! とにかくこれで百二十八枚目…」

「無駄や。扉は無限にある」

足元からの声に驚いた。見ると、金箔の床の上から、よく知っている男が起き上がろうとしてるところだった。

「え?! トウジじゃない。なんでアンタが金堂で寝ているのよ」

「寝てたんやない。中から投げ出されて、気絶してたんや」

「投げ出されたってことは中に入ったのね、トウジ。それじゃアタシに入り方を教えなさい。アイツとシンジが入れ替わっていたのよ。レイが、レダが管理区画でアイツの人質になっているの」

「だから無駄やと言うとるんや。扉は無限にあるし、連続写像関数を変えられてしまうた。今度の関数の無限数列は、収束せんのや」

“Kia fripono!”

“Tro multe mi jam parolis. Jam vi devas foriri.”

Toozi alsaltis al la malamiko, tamen en la aero li malaperis kvazaŭ forviŝita. Sinzi... Ha, tiu jam ne havis aspekton de Sinzi. Jen tie sidis la arĝenthara knabo., jam maljunulo. Li aspektis la Rekreinto, kiu kreis la virtualulojn.

△▽▲▼▲▽△

“Kiom da Oraj Kapeloj?!”

Asuka volis iel enpenetri en la Oran Kapelon. Ŝi rompadis piedbate la orajn pordojn. Post ĉiu pordo tamen denove reaperis tute sama kapelo.

“Kiom da pordoj mi devos rompi?! Jam la centdudeksepa pordo! ...Kial kun tia simpla truko li povis trompi min!? Kiel domaĝe, ke mi ankoraŭ unu fojon batis lin! Nun mi rompis la cent-dudekokan...”

“Vane! Ekzistas sennombraj pordoj.”

Ŝin surprizis voĉo ĉe la piedoj. Tie sur ora planko ŝi trovis konatan viron, kiu tiam klopodis levi sin.

“Ho, Toozi! Kial vi dormis ĉi tie en la Ora Kapelo?”

“Mi ne dormis, sed svenis, ĉar oni elĵetis min.”

“Se oni elĵetis vin, vi do estis interne, ĉu ne, Toozi? Diru al mi, kiel vi eniris en la Kapelon! Ĝi kaj Sinzi ŝanĝis iliajn lokojn. Tie Rei... Leda estas ostaĝo en la Administra Kvartalo!”

“Vane, mi jam diris. Sennombraj estas la pordoj, kaj oni jam ŝanĝis la serion de funkcioj. La nova infinita serio ne konverĝas.”

「アンタ、何の話をしているの？」

「そやから数列が発散して計算でき…そやな、話が長くなるから盧至城に帰ってから説明するわ」

(続く)

“Kion vi diraĉas?”

“Mi diras, ke la serio konverĝas kaj ne estas kalku... Ha, ni jam reiru al la Kastelo Ruĉio, kaj tie mi klarigos al vi.

(daŭrigota)